

1991 சனவரி 25]

[திரு. கே. ரமணி]

வங்கத்தில் இருக்கிற சட்டம்—ஒழுங்கு மாதிரி மற்ற இடங்களில் இன்றைக்கு பராமரிக்கப்பட்டால் அதுவே ஒரு பெரிய நன்மையாக இருக்கும். உலகத்தில் வெளியே சொல்லமுடியாத ரகசியத்தை யாரும் சொன்னதில்லை. அவருக்கு வந்திருக்கிற நிர்ப்பந்தம், இங்கேயிருந்து கொடுக்கிற மகஜர், ராஜிவ் காந்தியிடமிருந்து வரக்கூடிய பிரஷர், அதைத் தாங்கமுடியாமல், அவர் பாவம், நம்முடைய புதிய பிரதம மந்திரி அங்கே இருப்பவர். அதை எதிர்த்து நிற்கமுடியாமல் ஏதாவது சொல்லிச் சமாளிப்பதற்குச் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கை என்றுதான் எங்களுக்குப் புரிகிறது. இப்படிப்பட்ட தில்லுமுல்லு, திருகுதாளம், பித்தலாட்டம், தகிடுதத்த வித்தைகளைக் காட்டி இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பது என்பது சாத்தியமல்ல. தமிழ்நாட்டு மக்கள் அதை அனுமதிக்கமாட்டார்கள். இந்திய மக்கள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். உழைப்பாளிகள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். படிப்பாளி மக்கள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, அவர்கள் இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தை நடத்தாமல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த அவைக்கு வரட்டும். இங்கே வந்து பேசட்டும். நாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், மற்ற எல்லா வற்றையும் பேசுவோம். அவர்கள் தங்கள் கொள்கையைச் சொல்லட்டும். அப்படி அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் காங்கிரஸ் கட்சி இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்குப் போனால், இது எப்படி இருக்குமென்றால் — பழமொழி கிராமத்தில் சொல்வார்கள். அதைச் சொல்வது நன்றாக இருக்குமா என்று தெரியவில்லை. வயிற்றுக்கடுப்பு பிடித்தவனைத் தோளில் தூக்கினால் என்ன கதியாகும் என்பதை உணர்ந்து அந்தக் கதிக்கு ஆளாக வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது பல்வேறு கட்சிகளின் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் இந்த அவையில் ஆற்றியுள்ள கருத்துக்களின் தொடர்பாக என்னுடைய கருத்துக்களையும் எடுத்து வைக்கின்ற வாய்ப்பினை இப்போது நான் பெற்றிருக்கிறேன்.

12-35 மணி

முதலில் என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்த அவையில் கடந்த 2, 3 நாட்களாக நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள், ஜனநாயகத்திற்கே ஒரு தலைகுனியை ஏற்படுத்துகின்ற அளவிற்கு அமைந்துள்ளன என்பதை நாட்டிலே உள்ள நல்லவர்களும், நல்லறிவாளர்களும் மிகத் தெளிவாகவே உணர்வார்கள்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டதைப் போல, உரையாற்றிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த அவையில் சந்தித்த நிலை எவ்வாறு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

இருந்தது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவர்களிடத்திலே சென்று முறையீடுகளை, இந்த அவையைப் பற்றி அல்லது அவையை நடத்திச் செல்கிற பொறுப்புமிக்க தங்களுடைய தீர்ப்புகளைப் பற்றி, நடவடிக்கைகளைப்பற்றி, புகார்களைத் தருகின்றவர்கள் இந்த அவையிலே அவர்கள் யாருக்காக வக்காலத்து வாங்குகிறார்களோ, அவர்கள், அதே கவர்னர் அவர்கள் இங்கே வந்தபோது எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை ஏனோ எண்ணிப் பார்க்கத் தவறிவிட்டார்கள்.

பொதுவாக ஆளுநர் உரை நிகழும்போது, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள், விரும்பினால் ஆளும் கட்சியின் மீது சில குறைகளைச் சொல்லி, இதன் காரணமாக இந்த ஆளும் கட்சியின் சார்பாக ஆற்றப்படுகின்ற கவர்னர் உரையை நாங்கள் புறக்கணிக்கிறோம் என்று ஒரு 4, 5 வாக்கியங்களில், தங்களுடைய கருத்துக்களை எழுதிப் படித்தோ, அல்லது சொல்லிவிட்டோ வெளிநடப்புச் செய்வது இந்த அவையிலே வாடிக்கையாக இருந்து இருக்கிறது. விரும்புகின்ற எதிர்க்கட்சிகள் அப்படிச் செய்வார்கள். கலந்து கொள்ளலாம் என்று எண்ணுகிற எதிர்க்கட்சிகள் கலந்துகொள்வார்கள். இதுதான் இந்த அவையில் இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற நடைமுறைகள்.

ஆனால் 18-ஆம் தேதி அன்று ஆளுநர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்த வந்தபோது, அவ்வாறு தங்களுடைய கருத்துக்களை நீண்டநேரம் படிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் அளிக்கப்பட்டு நீண்டநேரம் அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் அவர்கள் படித்து, அவர்களுடைய மனத் திருப்திக்கு ஏற்றவாறு என்னையும், இந்த அரசையும் முறையே, 'தேசத் துரோகி' என்றும், 'தேசத் துரோக அரசு' என்றும் குறிப்பிட்டதோடு நிறைவு அடையாமல், உரையைப் படிக்க முனைந்த ஆளுநரைப் பார்த்து, "படிக்காதே, படிக்காதே" என்று முழக்கமும் இட்டார்கள். முழக்கமிடுவதை ஆரம்பிப்பதற்கு என்றே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஒருவர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். அவர் அந்த முழக்கங்களை, ஒரு தாளிலே ஏற்கனவே திட்டமிட்டு, எழுதி வைக்கப்பட்ட முழக்கங்களை இங்கே படித்து, மற்றவர்கள் எல்லாம் அதைத் திருப்பிச் சொன்னார்கள். சொல்லும்போது, பொதுவாக தமிழில் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகுந்த சொற்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சொற்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் அன்றைக்கு மிக மரியாதைக் குறைவான வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒரு அரசைப் பார்த்து, "அரசே, இவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்" என்று சொல்லும்போது பயன்படுத்துகிற சொல்லுக்கும், அந்த அரசினுடைய முதலமைச்சரைப் பார்த்துப் பயன்படுத்துகிற சொல்லுக்கும் சற்று வேறுபாடு உண்டு. "விடுதலை செய்யுங்கள்" என்று சொல்வதுதான் தமிழில் மரபு. 'அரசே' என்று சொல்லும்போது "விடுதலை செய்" என்று சொல்வது மரபு. ஆனால் அன்றைய தினம் ஆளுநரைப் பார்த்து,

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் மரியாதையைச் சேர்த்துக் கொண்டு “படிக்காதீர்கள்” என்று சொல்லியிருக்கலாம். “படிக்காதீர்கள்” என்கூடச் சொல்லாமல், “படிக்காதே, படிக்காதே” என்று சொன்னார்கள். இதை ஆங்கிலத்திலே சொன்னால் அப்படிப்பட்ட சொற்கள் பாகுபடுத்திப் பார்க்க முடியாதவைகளாக அமைந்துவிட்ட காரணத்தால், ‘do not read’ அல்லது ‘don’t read’ என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஆங்கிலேயர் கூட, ‘please dont read’ என்றுதான் சொல்வார்கள். அப்படி ஒரு மரபைப் பின்பற்றக் கூடியவர்கள்.

12-40 மணி

இங்கே அவ்வளவு மரியாதை தராவிட்டாலும் கூட, மரியாதைக் குறைவாக “படிக்காதே, படிக்காதே” என்று அவர் முன்னால், அவர் ஆற்றவந்த உரைப் புத்தகத்தை நீட்டி, நீட்டி முழங்கி விட்டுச் சென்றார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் அந்தச் செயலை உன்னிப்பாகக் கவனித்துவிட்டுத்தான், தன்னுடைய கடமையை இங்கே ஆற்றிவிட்டுச் சென்றார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த அவையில் தொடர்ந்து நடைபெற்ற சம்பவங்களும், ஜனநாயகத்தினுடைய அடையாளச் சின்னமாக இந்த அவையினுடைய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடியவராக அமர்ந்திருக்கின்ற பேரவைத் தலைவராகிய நீங்களே தாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியும் இங்கே பொறுப்பிலே இருக்கிற எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுடைய உள்ளத்தையும் உலுக்கி, தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கின்ற மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி, இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி, ஜனதா தளக்கட்சி, முஸ்லீம் லீக் கட்சி மற்றும் நம்முடைய நண்பர் பாண்டியன் போன்றவர்கள், பார்வர்டு பிளாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னது மாத்திரமல்ல, நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொன்னது மாத்திரமல்ல, அன்றைக்கு மிகுந்த உணர்ச்சியோடு எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் தன்னுடைய வேதனையை வெளிப்படுத்தி ‘இது கண்டிக்கத்தக்கது’ என்றே அன்றைக்குக் குறிப்பிட்டார். இந்த அவையிலே உள்ள தலைவர்களும் சரி, மற்ற உறுப்பினர்களும் சரி, மிகக் கடுமையான தண்டனைதான் இத்தகைய செயலிலே அன்றைக்கு ஈடுபட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள், வழங்கப்படவேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். அப்பொழுதிருந்த அந்தச் சூழலில் அப்படித் தான் எண்ணமுடியும். பிறகு நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கிற நேரத்தில், நமக்கே ஒரு பரிவு ஏற்பட்டு, கொஞ்சம் தளர்த்தலாமா என்றெல்லாம் எண்ணுவது உண்டு. ஆனால் அன்றைய தினம் அத்தனை பேரும் இதைவிடக் கடுமையான தண்டனை வேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். ஆனால்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

தாங்கள் மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு அவர்கள் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடருக்கு—இந்தத் தொடருக்கும், அடுத்த வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதம் நடைபெறுகின்ற அந்தக் கூட்டத் தொடருக்கும்—வரக் கூடாது என்ற தீர்ப்பே வழங்கினீர்கள். இந்த இரண்டு தொடர் என்று சொல்கிற நேரத்தில், இரண்டு பெரிய தொடர் என்று எண்ணத் தோன்றும் மற்றவர்களுக்கு. ஆனால் தாங்கள் தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு எஞ்சியிருக்கிற நாட்கள் இரண்டே இரண்டு நாட்கள்தான். இந்த கவர்னர் உரை விவாதத் தொடரில் எஞ்சியிருப்பது இரண்டே இரண்டு நாட்கள்தான், நேற்றைய தினமும், இன்றைய தினமும் தான். அதற்குப் பிறகு இடையிலே, 7, 8 நாட்களுக்கு விடுமுறை வந்து, அதன் பின்னர் தான் நேற்று நீங்கள் அறிவித்ததற் கொப்ப பிப்ரவரி 2 ஆம் தேதியன்று வரவு-செலவுத் திட்டம் இங்கே வைக்கப்பட்ட பிறகு தான் தொடர்ச்சியாக விவாதங்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. இதுபோன்ற அமளிகளின் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய பணியை நாம் ஆற்றத் தவறிவிடுகிறோம் என்பதனை அ.தி.மு.க.வீனர் உணரவில்லை, காங்கிரஸ் கட்சியினர் உணரவில்லை என்பது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். நேற்றைய தினம் மாலையிலும் சரி, இன்று காலையிலும் சரி, உரையாற்றிய கட்சித் தலைவர்களுடைய கருத்துக்கள், அவர்கள் எடுத்து வைத்த வாதங்கள், இந்த அரசின் மீது சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகள், அவைகள் எப்படி எல்லாம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் வகுத்தளித்த ஆலோசனைகள், அவைகளைக் கேட்டு நான் மகிழ்ந்திருக்கிறேன். ஒரு அரசு,

‘ இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும் ’

என்ற குறளை உணர்ந்த அரசாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்தவன். இருக்கின்ற குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லி, குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, இவைகள் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற எதிர்க்கட்சிகளைப் பெற்றிருந்தால்தான் ஆளும் கட்சி திறமையோடு செயல்பட முடியும். இல்லாவிட்டால் ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு ஆணவம் ஏற்பட்டு விடும். நாம் எதைச் செய்தாலும் கேட்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள் என்கிற ஒரு துணிவு ஏற்பட்டுவிடும். ஆனால் பிரதான எதிர்க்கட்சியும், அதற்கு அடுத்துள்ள கட்சியும் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை ஆற்றிடத் தவறியது மாத்திரம் அல்ல. மற்றவர்களையும் இந்த அவையிலே அத்தகைய பணிகளை ஆற்ற விடாமல் தடுக்கிற வகையில் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு நாளும் அமளி நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு என்ன நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது என்றால், அதையும் நான் சொல்ல வேண்டும்.

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்னுடைய அருமை நண்பர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் மறைந்து, அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய கட்சிக்குள்ளே ஏற்பட்ட உட்பூசலின் காரணமாக பிளவு தோன்றி, யார் அன்றைக்கு முதலமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்பது என்று அவர்களுடைய கட்சிக்குள்ளேயே கேள்வி வெடித்து, அதன் காரணமாக இந்த அவையிலே ஒரு பெரிய அமளி தோன்றி, அந்த அமளியை அடிப்படையாக வைத்து அன்றைய தினம் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது அல்லவா, அந்த நம்பிக்கைதான் அவர்களுக்கு. அதை ஒரு முன் உதாரணமாகக் கொண்டு சட்டசபைக்குள்ளே இப்படிப்பட்ட கலவரங்களைச் செய்தால், எப்படி திருமதி ஜானகி அம்மையாருடைய ஆட்சி, அதைக் காரணமாக வைத்துக் கலைக்கப்பட்டதோ, அதைப் போல இந்த ஆட்சியும் கலைக்கப்படும் என்று நம்பினார்கள். அதை எனது நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசும்போது கூடக் குறிப்பிட்டார்கள்.

12-45 மணி

நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு, 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 25 ஆம் நாள் இந்த அவையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை விளக்கினார்கள். நான் மீண்டும் அவைகளை விளக்கிக் கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை. நீங்கள் தயவுசெய்து அந்த நாளைச் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு இரண்டு நாளைக்கு முன்பு நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒட்டி அன்றைக்கு அந்த அமளி இங்கே தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அந்த நிகழ்ச்சி என்ன? ஒரு அரசாங்க அலுவலர், சில பேரிடத்திலே பணத்தை வாங்கி ஏமாற்றிவிட்டார் என்று புகார் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த அலுவலருடைய வீடு போலீசாரால் சோதனை இடப்பட்டபோது அங்கு சிக்கிய பொருள்களிலே ஒன்று, அன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த திருமதி ஜெயலலிதா அவர்களுடைய பதவி விலகல் கடிதம். அது கிடைத்தது. அந்தக் கடிதத்தைப் போலீசார் கைப்பற்றினார்கள். அந்தக் கடிதம் ஒரிஜினல் மாத்திரம் அல்ல. அதிலிருந்து காப்பிகள் பல எடுக்கப்பட்டிருந்தன. எனவே அவர்கள் அதைக் கைப்பற்றி அந்தப் பிரதிகள் போலீசாருடைய கையிலே இருக்கும்போது அதன் ஒரிஜினல் யார் வாயிலாகவோ எனக்குத் தெரியாது. அதற்குப் பின்னணி என்னவோ அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. அது அவைத் தலைவராகிய தங்களுக்குத் தரப்பட்டது. அதை உடனடியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தாங்களோ அல்லது ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற நாங்களோ, “எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராஜினாமா செய்துவிட்டார். ஆகவே அவர் பதவி விலகத் தான் வேண்டும்” என்று யாரும் அன்றைக்கு அவசரப்படவில்லை.

எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. மறுநாள் தங்களைச் சந்திப்பதற்காக நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்களும், கே.கே. எஸ். எஸ். ஆர். அவர்களும் தங்களுடைய அறைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். மேலே நான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1991 சனவரி 25]

முதலமைச்சருடைய அறையிலே அப்போது இருந்தேன். நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் இந்தத் தகவலை என்னிடத்திலே சொன்னார். திருநாவுக்கரசு அவர்களும், கே.கே.எஸ்.எஸ். ஆர். அவர்களும் பேரவைத் தலைவருடைய அறைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். நான் வீராசாமி அவர்களிடத்திலே சொல்லி, இவர்களிடத்திலே சொல்லச் சொன்னேன். “இதிலே அவைத் தலைவரோ அல்லது இந்த ஆட்சியினரோ எத்தகைய அவசரமும் காட்டப்போவதில்லை, இந்தக் கடிதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர் ராஜினாமா செய்துவிட்டார் என்று அவரைப் பதவி விலக்கப் போவதில்லை. தீர விசாரித்த பிறகு அதை, ராஜினாமா செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிற ஜெயலலிதா அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் ஒழிய, அந்தக் கடிதம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது” என்று சொல்லப்பட்டது. தாங்களும் இதே கருத்தைத்தான் அவர்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பி, தாங்கள் ஜெயலலிதா அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி, அவர், “நான் இப்போது ராஜினாமா செய்யவில்லை. அந்தக் கடிதம் தங்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்தாலும்கூட அதைத் தாங்கள் ஏற்க வேண்டாம்” என்று சொன்ன பிறகு, அதை ஏற்கவில்லை. அந்தக் கடிதத் தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்களைப் பழி வாங்க வேண்டும் என்று அன்றைக்கு யாரும் கருதவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு கடிதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்களைப் பதவியிலிருந்து விலக்கி இருக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருந்தும், அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தாத தற்காக ஒரு அமளி. ஏன் பயன்படுத்தவில்லை என்பதைப் போல் இந்த அவையிலே ஒரு அமளி நடத்தப்பட்டது. அதுவும் இது போன்ற பிரச்சினைகளை அவையிலே எழுப்ப வேண்டும் என்றால் அதற்கு ஒரு நியதி இருக்கிறது.

12-50 மணி

அந்த நியதியோ, முறையோ எதுவும் கடைப்பிடிக்கப்பட வில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டம் படிக்கின்ற நாளில் குறுக் கிட்டுக் கேள்விகளைக் கேட்பதோ, வேறு பிரச்சினைகளைச் சொல்வதோ இயலாது. கவர்னர் அவர்கள், இந்த அவைக்கு என்ன நிகழ்வுகள் நடைபெற வேண்டும் என்று நிகழ்ச்சி நிரலை அனுப்பி வைக்கிறார்களோ, அதன்படிதான் இங்கே நிகழ்ச்சி நடைபெற வேண்டும். அப்படி நிகழ்ச்சி நடைபெறத் தொடங்கி யிருந்த பொழுது, அதற்கு மாறாக, முற்றிலும் விதிகளுக்கு முரணாக அன்றைக்கு ஒரு பெரிய அமளியை ஏற்படுத்தினார்கள். அதற்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, வேறு வழி இல்லாமலோ, அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் துணை பேரவை நேரிட்டது. அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள்—ஏன் நம்முடைய திருநாவுக்கரசு கூட அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே துணைத் தலைவராக அமர்ந்து பல முறை வலியுறுத்தினார்கள். இங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் படம்

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டி. வி. எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் போட்டுக்காட்ட வேண்டும், போட்டுக்காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். தாங்களோ, இந்த அவையின் மரபின்படி அதுபோன்ற கலவரச் சூழ்நிலைகளை டி.வி. எடுத்து இருந்தாலும் கூட அதைப் போட்டுக்காட்டுவது சரியல்ல என்று அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திக் கொண்டு இருந்தீர்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏதோ ஒரு பெரிய நடந்த கொடுமையை மறைப்பது போல எண்ணிக் கொண்டு அதைக் காட்டித்தான் தீர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பிறகு நான் இதே அவையில் தங்களை மெத்த மரியாதையோடு கேட்டுக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு தாங்கள் அதற்குச் சம்மதித்து டி.வி. நிலையத்தார்கள் எடுத்து இருக்கின்ற படத்தைப் போட்டுக் காட்டலாம் என்று அனுமதி கொடுத்தீர்கள். ஆனால் அதைப் போட்டுப் பார்க்க யாரும் முன்வரவில்லை. காரணம், அதைக் காட்ட முடியாது என்று சொன்ன வரையிலேதான் அவர்களுடைய கற்பனைகள் உயிரோடு வாழ்ந்தன. அதைக் காட்டலாம் என்கின்ற அனுமதியை நான் தங்களிடம் பெற்று, தாங்கள் அனுமதி அளித்த பிறகு அந்தக் கற்பனைகள் அகால மரணம் அடைந்தன. இதுதான் நடந்த உண்மை. நான் அதைப்பற்றி மேலும் விளக்கங்களுக்குச் செல்ல விரும்பவில்லை. இப்படி இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றவுடன் இன்னும் 5 ஆண்டுக் காலம் பொறுத்திருக்க வேண்டும், மக்களுடைய தீர்ப்பைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வர, என்ற அங்கலாய்ப்பின் காரணமாக, அதங்கத்தின் காரணமாக உடனடியாக இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட வேண்டும், ஜானகி அம்மையாருடைய ஆட்சியைக் கலைத்தது போல என்று எண்ணிச் செயல்பட்டார்கள்.

நேற்றைக்கு என்னுடைய நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள். அடுத்த தலைமுறையைப் பற்றி சிந்தியுங்கள்; அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி சிந்திக்காதீர்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும், அ.இ.அ.தி.மு.க.விற்கும் அறிவுரை வழங்கினார். அந்த அறிவுரையை அவர்கள் நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி சிந்திக்காதீர்கள் என்று அவர் சொன்னார். அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி சிந்திக்கவில்லை அவர்கள். உடனடியாகக் கலைக்க வேண்டும்; தாங்கள் வந்து இங்கே நியமிக்கப்பட்ட முதலமைச்சர்களாக ஆக வேண்டும் என்று எண்ணும்போது அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி அவர்கள் ஏன் சிந்திக்கப் போகிறார்கள்? அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி சிந்திப்பதாக இருந்தால் பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இன்னும் 1994 ஆம் ஆண்டு வரையில் அல்லவா காத்திருக்க வேண்டும்? எனவேதான், நிச்சயமாக, லத்தீப் அவர்களே, நீங்கள் சொன்ன அந்த அறிவுரையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி சிந்திக்காதவர்கள். ஆனால் அடுத்த தலைமுறையைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அடுத்த முதலமைச்சராகத் தாங்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

வர வேண்டும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ முதலமைச்சராக வருவது என்பது, அந்த இடத்திலே இருந்து மாறி இந்த இடத்திலே உட்கார்ந்து விடுவது என்பது அல்ல. ஜனநாயகத்திலே அதற்கென சில கடமைகள் இருக்கின்றன. முறைகள் இருக்கின்றன. அதற்கென பல வழிவகைகளும் இருக்கின்றன. மக்கள் பார்த்து அளிக்க வேண்டிய தீர்ப்புக்குப் பிறகு தான் ஒரு ஆட்சி, பொறுப்பை ஏற்க முடியும். ஆனால் இவைகளை எல்லாம் துச்சமென மதித்துவிட்டு இந்த அரசைக் கலைப்பது பற்றியே, அதற்காக இல்லாத காரணங்களை எல்லாம் அவர்கள் கற்பித்துக் கொண்டு செயல்படுகிறார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் என்னுடைய உரையின் இறுதியில் நான் மேலும் சில விளக்கங்களைத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அன்றைக்கே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒரு குற்றத்தை என் மீது சுமத்தி அக்னிப் பிரவேசம் செய்ய கருணாநிதி—முதலமைச்சர் தயாரா என்று கேட்டார். அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறேன். 25-ந் தேதி அன்றைக்கு அக்னிப் பிரவேசம் செய்கிறேன் என நான் சொன்னேன். அதைப்போல காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்—இரண்டு தலைவர்களில் யார் அவர்கள் தலைவர் என்று எனக்கு தெரியாது; தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தலைவர்கள்; சட்டசபையில் உள்ள தலைவரா அல்லது வெளியிலே உள்ள தலைவரா அவர்களுக்குத் தலைவர் என்று எனக்குத் தெரியாது—அவர்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார், அப்படியானால், கருணாநிதி இன்றைக்கு அக்னிப் பிரவேசம் வந்தால், தீ மிதித் திருவிழா நடத்தப் போகிறாரா? சட்டசபையில் தீயைப் போட்டு அதிலே நடக்கப் போகிறாரா அல்லது சபாநாயகருடைய மேடையிலே கற்பூரத்தை வைத்து அணைக்கப் போகிறாரா என்றெல்லாம் அவர் கேட்டிருக்கிறார். இதெல்லாம் பழைய கிராமத்து முறைகள். அக்னிப் பிரவேசம் என்பது—குமரி அனந்தன் இங்கே யிருந்தால் சொல்லியிருப்பேன். அவர் இலக்கியச் செல்வர். ஏனென்றால் இலக்கிய ரீதியாக சில வார்த்தைகள் உண்டு. அக்னிப் பிரவேசம் என்றால் இங்கு ஒரு பெரிய ஓமகுண்டம் வளர்த்து, அதிலே அக்னியை வளர்த்து அதிலே நான் குதிப்பது என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இலக்கிய வாடை இல்லாத காரணத்தால். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அந்தச் சொல்லுக்கு உண்மையான பொருள் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகின்றார்கள். அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நான் பிறகு சொல்கிறேன்.

12-55 மணி

முக்கியமாக இந்தக் கூட்டத் தொடரில் நம்மை வெகுவாகப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிற பிரச்சினை, நம்மை மாத்திரமல்ல; ம்முடைய மாநிலத்தை மாத்திரமல்ல; நம்முடைய நாட்டை

1991 சனவரி 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாத்திரமல்ல; உலகத்திலே பல பகுதிகளைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிற பிரச்சினை வளைகுடாப் போர். இந்த வளைகுடாப் போரின் காரணமாக ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள், அவைகளை நாம் எப்படிச் சந்திக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. ரமணி அவர்கள் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். மற்றும் கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சில குறிப்புகளை உங்கள் முன்னால் வைக்க நான் விரும்புகிறேன். எத்தகைய நடவடிக்கைகளை—இந்தப் போரின் காரணமாக நம்முடைய நாடும், அதன் தொடர்பாக நம்முடைய மாநில மக்களும் பாதிக்கப்படும்போது, இந்த அரசு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை—எடுக்கலாம் என்கின்ற குறிப்புகளை உங்கள் முன்னால் வைப்பது நலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

வளைகுடாப் போர் வருவதற்கு 3 அல்லது 4 மாதங்களுக்கு முன்பே பெட்ரோலியப் பொருட்களுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியிலே தமிழ்நாடு அரசு ஈடுபட்டது. அந்தப் பொருள்கள் பதுக்கப்படுவதைத் தடுக்கவும், கள்ளச் சந்தையிலே விற்க முயற்சிப்பதைத் தடுக்கவும் 1955ல் நிறைவேற்றப்பட்ட Essential Commodities Act—Central Act 10/1955—அதன்கீழ் 'Motor Spirit and High Speed Diesel Prevention of malpractices in Supply and Distribution Order' என்ற விதிகள் 30—10—1990-ல் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. பேருந்துகளுக்கு டீசல் விநியோகத்தில் 10 சதவீதம் குறைக்க, பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டிய நிலைமை முதலிலே ஏற்பட்டது. மத்திய அரசு, பேருந்துகளுக்கு 10 சதவீதம் டீசல் உபயோகத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னதன் காரணமாக, பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையைப் பரவலாகக் குறைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இருந்தாலும், அதன் காரணமாக மக்களிடையே பிரச்சினைகள் எழுந்த காரணத்தாலும், நம்முடைய பல்வேறு கட்சித் தலைவர்கள், நண்பர்கள், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள்—இவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்ன குறைபாடுகளை மனதார அறிவதாலும் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாத்திரம் பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர், அதிகாரிகளுடனும், பல்வேறு மக்கள் பிரதிநிதிகளுடனும் பேருந்துகளைப் பயன்படுத்துபவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுடனும் கலந்து பேசி, ஞாயிற்றுக்கிழமை மாத்திரம் பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இருந்தாலும், விவசாயத்திற்கான டீசல் பம்புசெட்டுகள், டிராக்டர்கள், மீன்பிடித் தொழிலுக்குத் தேவையான விசைப் படகுகள் ஆகியவற்றிற்கு டீசல் குறையாமல் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. வளைகுடாப் போர் ஆரம்பமானவுடன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

பிரதமர் அவர்கள் 17-ந்தேதி டெல்லியிலே முதலமைச்சர் களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். 18-ந் தேதி இங்கே ஆளுநர் உரை இருந்த காரணத்தால் நான் செல்ல இயலவில்லை. டெல்லியிலே நீர்ப்பாசனத் துறை மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்த பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து, டெல்லியிலே நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தலைமைச் செயலாளரும், உணவுத் துறைச் செயலாளரும் மாநில அரசின் சார்பில் கலந்து கொண்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலும் நிலைமைகள் விரிவாக டெல்லியிலே ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. அது குறித்த விவரத்தை மத்திய அரசு, மாநில அரசுக்கு உடனடியாகத் தெரிவிப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் அதுகுறித்த விவரங்கள் எதுவும் மாநில அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படவில்லை; விரைவிலே வந்து சேரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதைத் தொடர்ந்து 22-1-1991 அன்று நம்முடைய மாநில அரசு உள்துறையின் சார்பில் உயர்மட்டக் குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் வளைகுடாப் போரை ஒட்டி ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றியமையாத பொருள்களான பால், உணவுப் பொருள்கள், காய்கறிகள், பழங்கள், முட்டைகள், எல்.பி.ஐ., சமையல் எண்ணெய், சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள் ஆகியவைகளை ஏற்றிச் செல்லக் கூடிய வாகனங்களுக்குத் தேவையான டீசல் தருவது என்றும், விவசாயத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய பம்புசெட்டுகள், டிராக்டர்கள் ஆகியவைகளுக்குத் தேவையான டீசல் தருவது என்றும்...

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் ஒப்புதலோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர். மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத்திற்குத் தேவையான பம்பு செட்டுகள், டிராக்டர்கள் ஆகியவைகளுக்குத் தேவையான டீசல் தருவது என்றும், மீன் பிடிக்கும் விசைப் படகுகளுக்குத் தேவையான டீசல் தருவது என்றும், இந்த டீசல் அவைகளுக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் முறைப்படி கிடைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொழிலுக்கு—Industrial use, பயணிகளுக்குத் தேவையான பேருந்துகளுக்கு பயணிகளுக்கான சிறு மோட்டார் வாகனங்களுக்குத் தேவையான டீசல் உபயோகத்தில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்கு உச்சவரம்பு வைக்காமல் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்

1991 சனவரி 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று அந்த வாகனங்களுக்கு ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் மொத்த லாரிகளுடைய எண்ணிக்கை 87 ஆயிரம். இதில் அத்தியாவசியப் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய லாரிகள் சுமார் 20 ஆயிரம். இந்த 20 ஆயிரம் லாரிகளுக்குத் தட்டுப் பாடு இல்லாமல் டீசல் கிடைக்க வழிவகை செய்யப்படும். விவசாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய டிராக்டர்கள் சுமார் 36 ஆயிரம். பொருட்களை ஏற்றிச்செல்லும் வேன்கள் போன்றவை சுமார் 8 ஆயிரம். பயணம் செய்யப் பயன்படும் பேருந்துகள் சுமார் 20 ஆயிரம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கும் ஒரு சீரான விநியோக முறையை ஏற்படுத்த அரசு உத்தேசித்துள்ளது. டீரிஸ்டு கார்கள் 14 ஆயிரம் இருக்கின்றன. பயணம் செய்யப் பயன்படும் வேன்கள் 7 ஆயிரம் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு டீசல் உபயோகத்திற்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவரப்படும். நான் முதலில் சொன்ன லாரிகள், டிராக்டர்கள், பேருந்துகள் இவைகளுக்கெல்லாம் டீசல் சீரான விநியோகம். இன்றைக்கு டீரிஸ்டு கார்களுக்கும், பயணம் செய்யப் பயன்படும் வேன்களுக்கும் உச்சவரம்பு, டீசலைப் பயன்படுத்த உச்சவரம்பு. தனியார் பயன்படுத்தும் கார்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா போன்ற வாகனங்களுக்கு—போர் தொடருமானால் என எதிர்பார்க்கப்பட்டு—வரையறுக்கப்பட்ட அளவுக்கு மட்டுமே டீசல், பெட்ரோல் பயன்படுத்த வழிவகைகள் செய்யப்படும். அதே நேரத்தில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க சில யோசனைகளும் அந்தக் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்டு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. அரசு விடுமுறை நாட்களில் அரசாங்க வாகனங்கள் உபயோகப்படுவதைத் தடை செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. தனியார் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள் வாரத்தில் 2 நாட்கள், சனி, ஞாயிறு ஆகிய நாட்களில் முடிந்த வரை வாகனங்களைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

3. தனியார் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள் உபயோகிக்கும் வாகனங்களுக்கு மாதத்திற்கு ஒரு அளவு வரையறுக்கப்பட்டு பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் வழங்கப்படும்.

4. புதிய வாகனங்களைப் பதிவு செய்கின்ற செயலைச் சிறிது காலத்திற்கு ஒத்திவைக்கலாமென்ற யோசனையும் அரசுக்கு இருக்கிறது.

5. குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்து அரசு அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல என்று தனித்தனியாகக் கார்களைப் பயன்படுத்துகின்றவர்களுக்கு பொதுப் பேருந்துகளில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அரசு அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல வசதியாக ஏற்பாடு செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

குறிப்பாக, இப்போது அசோக் நகர் என்று எடுத்துக் கொண் டால் அங்குள்ள அலுவலர்கள் எல்லாம் அந்தப் பகுதியிலிருந்து பெரும்பாலும் வருகிறார்கள். அவர்கள் தனித்தனியாகக் காரிலே அலுவலகத்திற்கு வராமல் அனைவரும் ஒரு இடத்திலே வந்து பேருந்துகளின் மூலமாக அலுவலகத்திற்கு வரக்கூடிய அந்த வசதியைச் செய்யலாம் என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

இதைபோலவே பெட்ரோல், டீசல் இவைகளை எப்படிச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவது என்பதற்கு நாம் நிர்ணயித்துள்ள இந்த முடிவுகளைப் போலவே இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டதைப் போல இந்த வளை குடாப் போருக்குப் பிறகு ஏற்பட்டுள்ள விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் அரசு எடுக்க முன் வந்துள்ளது. அதற்கு மத்திய அரசே பெரும் பொறுப்பு ஏற்று நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வரவேண்டும் என்றாலும்கூட, மாநில அரசு தன்னுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க இப்போது முன்வந்து இருக்கிறது. நம்முடைய உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு வணிகர் சங்கங்களோடு கலந்து பேசி அந்தக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை என்னிடமும், மற்றும் அதிகாரிகளிடமும் நேற்றைய தினம் கலந்து பேசியதன் காரணமாக மக்கள் அன்றாட வாழ்வுக்குத் தேவையான இன்றி யமையாத உணவுப் பொருட்களின் விலையைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைப்பதற்கு சில நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்கிறது. அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் பொது விநியோகத்திலே வழங்கு வதற்கான அரிசி நம் கையிருப்பில் உள்ளது; வெளி மாநிலங் களிலேயிருந்து வணிகர்கள் அரிசி கொண்டு வரவும் தடை எதுவும் இல்லை. மேலும் பொதுவாக இந்த ஆண்டு சாகுபடி வழக்க மாக இருப்பது போலவே இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படு கிறது. எனவே, அரிசி விலை உயராமல் கட்டுப்பாட்டில் இருக் கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

13-05 மணி

கோதுமையைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டிலுள்ள மாவு மில்களுக்கு மாதம் 60 ஆயிரம் டன் கோது மையை, நவம்பர், டிசம்பர் மாதம் வரையிலே அளித்து வந்தது. ஆனால், இப்போது அதை 50 ஆயிரம் டன்னாகக் குறைத்தது மாத்திரம் அல்லாமல் நடைமுறையையும் மாற்றி மில்களுக்குத் தரப்பட்ட அந்த கோதுமையைக் குறைத்து தனிப்பட்ட வியா பாரிகளுக்கும் மத்திய அரசின் சார்பில் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் சார்பில் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் மைதாவினுடைய விலை இப்போது உயர்ந்து உள்ளது. இதைச் சுட்டிக்காட்டி, தேவை யான கோதுமையை நமக்கு வழங்க மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு முறையீடு செய்திருக்கிறது. எனவே, அந்த முறையீடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மாவு மில்களுக்குத் தேவையான கோதுமையை அளிப்பதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகள் நீங்கும் என்று நம்முடைய அரசு எதிர்பார்க்கிறது.

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மண்ணெண்ணெய்—பொது விநியோக முறை மூலம் முறையாக இப்போது மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் இப்போது பிரச்சினைகள் எதுவும் இல்லை. மத்திய அரசு வழங்குகின்ற ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்து நாம் அதனை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். மாநிலத்திற்குத் தேவையான மண்ணெண்ணெய் தொடர்ந்து கிடைப்பதற்கு மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பாமாயில்—சமையல் எண்ணெய் : இப்போது அதனுடைய விலை உயர்வு, அது கிடைக்காத நிலை காரணமாக நாமெல்லாம் மிகுந்த சங்கடத்திற்கு ஆளாகி இருக்கின்றோம். அதற்கு வியாபாரிகள் சொல்லுகின்ற காரணம், குஜராத் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்களின் குறைந்த விளைச்சல் மற்றும் மத்திய அரசு வெளிநாடுகளிலேயிருந்து சமையல் எண்ணெய் இறக்குமதி செய்வதைக் குறைத்து விட்டது இரண்டாவது காரணம். மூன்றாவதாக, போக்குவரத்துச் செலவு அதிகரித்துள்ளது. அங்கே, விளைச்சல் குறைவாக இருப்பதும் தேவையான சமையல் எண்ணெயை இறக்குமதி செய்வதை மத்திய அரசு வெகுவாகக் குறைத்து இருப்பதும், போக்குவரத்துச் செலவு அதிகமானதும் சமையல் எண்ணெய்க்கு ஏற்பட்டுள்ள கிராக்கிக்கும், கிடைத்தாலும் அது அதிக விலை விற்கின்ற நிலைக்கும் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன. நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் மத்திய அரசு சிடமிருந்து பாமாயில், மாநிலத்திற்கு தரப்படவே இல்லையென்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஜனவரி மாதத்திற்கான பாமாயிலும் இதுவரையில் மாநில அரசுக்கு மத்தியிலேயிருந்து ஒதுக்கப்படவேயில்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். விரைவில் பாமாயில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு ஓரளவிற்குக் கிடைக்கும் என்ற உறுதியை அண்மையிலே டெல்லியிலே நம் முடைய உணவு அமைச்சரும், உணவுத்துறைச் செயலாளரும் கலந்துகொண்ட அந்தப் பேச்சுவார்த்தையின்பொழுது, மத்திய அரசிலேயுள்ள அமைச்சர்கள் ஒரு உறுதியைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, நமக்கு விரைவிலே பாமாயில், அவர்கள் இறக்குமதி செய்வதையொட்டிக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பருப்பு வகைகளினுடைய விலைகளும் உயர்ந்திருக்கின்றன. குறைந்த விளைச்சல், அதிகப் போக்குவரத்துச் செலவு ஆகியவைகள்தான், இந்த விலை உயர்வுக்குக் காரணம். பிப்ரவரி மாதத்தில் சிலவகைப் பருப்புகள் அறுவடை முடிந்து சந்தைக்கு வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கிடையில் விலையேற்றத்தை ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாடு நுகர்வோர் கூட்டுறவு ஒன்றியத்தின் மூலம் பிற மாநிலங்களிலிருந்து துவரம்பருப்பு வாங்கி மாவட்டக் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைச் சங்கங்களின் மூலம் வழங்குவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க முற்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1991 சனவரி 25]

அதைப்போலவே காய்கறிகளினுடைய விலைகளும். இங்கே நம்முடைய பாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல சில்லறைக் கடைகளில் மிகவும் உயர்ந்துள்ளது. பெருநகர்ப் பகுதிகளில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக, காய்கறிகள் வழங்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. முதல் கட்டமாக சென்னை மாநகரத்தில் சுமார் 50 இடங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் இவை தொடங்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இவ்வளவுக்குப் பிறகும் போரை, அதன் விளைவுகளைப் பயன்படுத்தி இன்றியமையாப் பொருள்கள் பதுக்கப்பட்டாலோ, கடத்தப்பட்டாலோ, கலப்படம் செய்யப்பட்டாலோ, கொள்ளை இலாபத்திற்கு விற்கலாம் என்கின்ற எண்ணத்தோடு சமூக விரோதச் செயல்களிலே யார் ஈடுபட்டாலும் அவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய ரமணி அவர்கள்கூட இங்கே சொன்னார்கள், “மிரட்டிக்கொண்டே இருந்தால் அதுவே ஒரு வாடிக்கையான விஷயமாக ஆகிவிடும், பிறகு யாரும் பயப்பட மாட்டார்கள்” என்று.

13-10 மணி

மத்தியிலே உள்ள உணவு அமைச்சரவர்கள் நேற்றைய தினம் எனக்குத் தந்துள்ள டெலக்ஸில்,

“GOVERNMENT HAVE RECEIVED REPORTS THAT SOME UNSCRUPULOUS TRADERS ARE TAKING ADVANTAGE OF THE GULF WAR AND INCREASING PRICES OF ESSENTIAL COMMODITIES WITHOUT ANY JUSTIFICATION. ARTIFICIAL SHORTAGES ARE BEING CREATED BY THE TRADERS IN SPITE OF ADEQUATE STOCKS OF COMMODITIES RESULTING IN ABNORMAL RISE IN PRICES. IN THE CIRCUMSTANCES, IT IS NECESSARY TO INTENSIFY DEHOARDING OPERATIONS. PLEASE ACTIVATE YOUR ENFORCEMENT MACHINERY AND MONITOR PRICE SITUATION ON DAY-TO-DAY BASIS. SELECTIVE ARRESTS, DETENTIONS OF NOTORIOUS BLACK-MARKETEERS, HOARDERS WILL HAVE A SALUTARY EFFECT ON THE PRICE SITUATION, SHALL BE GRATEFUL IF I KEPT INFORMED OF THE ACTION TAKEN IN YOUR STATE IN THIS REGARD”

என்று, நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய விவரத்தையும் மத்திய உணவு அமைச்சரவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திக்கும், மாநிலத்திற்கும் தொடர்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்தக் கலைப்பு வேலையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் உணர் வேண்டும் என்பதற்காக அதைச் சொல்கிறேன்.

இவைகளை அன்னியில் போலீசாரை வைத்து, காவல் துறையினரை வைத்து, இத்தகைய சமூக விரோதிகளைக் கண்டு பிடிப்பது என்பதைவிட, அப்படிச் கண்டுபிடிக்கின்ற நேரத்திலேகூட, சில தவறுகள் ஏற்படுவதை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். கண்டுபிடிக்கச் செல்கின்றவர்கள், நடவடிக்கை எடுக்கச் செல்கின்றவர்கள், சில நேரங்களில் வேண்டுமென்றே சிலரைக்

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொடுமைக்கு ஆளாக்குகின்றார்கள் என்ற புகார்களும் வியாபாரிகளிடமிருந்து வரும். அதற்காக வணிகர்களுடைய கூட்டத்திலே அவர்களுடைய யோசனைப்படி ஒரு முடிவை அரசு எடுத்து இருக்கிறது. இன்றியமையாப் பொருள்கள் வாணிபத்திலே ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு மாநிலச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கொண்ட குழுவை அரசு ஏற்படுத்த முடிவெடுத்துள்ளது. இந்தக் குழு நான் குறிப்பிட்ட இந்த முடிவு குறித்து அரசுக்குத் தக்க ஆலோசனைகளை வழங்கும்; எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கைகளில் எத்தகைய சாதக பாதகங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் இந்தக் குழு அரசுக்குத் தெரிவிக்கும். அந்தக் குழுவிலே யார், யார் உறுப்பினர்கள் என்பது இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் மாநில அரசின் சார்பாக வெளியிடப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பகுதிகளிலே உள்ள வறட்சிக் கொடுமைகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இந்த உரையிலே வெறும் அரசியல் கருத்துக்களாக மாதிரி கூறிவிட்டுப் போய் விடுவதால், நாட்டு மக்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களும், அரசும் எப்படி விவாதித்து முடிவுகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றன என்ற அந்தத் தேவை மக்களுக்குப் போய்ச் சேராமலே போய்விடும். எனவேதான் நான் இவைகளையெல்லாம் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

நடப்பு ஆண்டிலேயிருந்து ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஏற்படுமே யானால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஆண்டுக்கு 39 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஏற்கனவே இந்த அவையிலே நான் அதைப்பற்றி அறிவித்திருக்கின்றேன். 39 கோடி ரூபாய் இயற்கைச் சீற்றங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதை அவ்வப்பொழுது, அந்தச் சீற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில், நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். அதிலே மத்திய அரசினுடைய பங்கு 75 சதவீதம் அந்த 39 கோடியில். அதாவது 29.25 கோடி. மாநில அரசின் பங்கு 9.75 கோடி. தமிழ்நாட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இந்த 39 கோடி ரூபாய் போதுமானதாக இல்லை என்று நாம் மத்திய அரசினிடத்தில் முறையிட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனாலும், இது ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகள், எனவே இதை மாற்றுவதற்கு இல்லை என்று பதில் வந்திருக்கிறது. ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக தென்னக மாநிலங்கள் வெகுவாக ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவினுடைய சிபாரிசில் ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் உ.பி.க்கு ஒதுக்கப்பட்டது. ராஜிவ் காந்தி காலத்திலே, அந்த அரசு இருந்தபொழுது ஒன்பதாவது நிதிக்குழு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

தன்னுடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. உத்தரப் பிரதேசத் திற்குக் கிட்டத்தட்ட 1900 கோடி. என்று—என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால் ஆயிரம் கோடியைத் தாண்டி ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவிலே ஒதுக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிற்கு 40 கோடி. கர்நாடகத்திலே பொம்மை முதலமைச்சராக இருந்தார். அங்கே எதுவுமே ஒதுக்கப்படவில்லை. இப்படி ஒரு நிலை ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவின் விளைவாக ஏற்பட்டதை மறந்திருக்க முடியாது. நமக்கு இந்த இயற்கைச் சீற்றங்களால் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 39 கோடி போதாது என்று நாம் வாதிட்டும் கூட அவர்கள் ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவின் சிபாரிசுகளை சுட்டிக் காட்டி, இதற்குமேல் இல்லையென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், நாம் இந்த 39 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீட்டில் பின்வரும் பணத்தை, பல்வேறு துயர்துடைப்புப் பணிகளுக்காகச் செலவிட்டிருக்கிறோம்;

13-15 மணி

1989-90-இல் சில மாவட்டங்களில் வடகிழக்குப் பருவ மழை குறைவாகப் பெய்ததால் நடப்பு ஆண்டில் குடிநீர் வழங்கும் பணிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. 3 ஆயிரம் அழ்துளைக் கிணறுகள் போடுவதற்கும், சென்னையில் குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டைச் சந்திக்கும் பொருட்டும், நகராட்சிகள் மற்றும் ஊராட்சிகள் குடிநீர்த் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவும், மொத்தமாக ரூ. 22.7 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது. வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்கென பின்வரும் தொகை ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெருமழையால் ஏற்பட்ட சேதங்களைச் சீர்படுத்த ரூ. 80 இலட்சம்; சென்னையில் மழையால் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைவாழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகை ரூ. 2 கோடி. 2 கோடியே 80 இலட்சம் அன்னியில் தற்போது வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்கு மேலும் பின்வரும் ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டன என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அம்பத்தூரில் சாலைகள் செப்பனிட ரூ. 30 இலட்சம்; இராதாபுரம் வட்டத்தில் ஏரிகள், சாலைகள் செப்பனிடும் பணிகளுக்கு ரூ. 46 இலட்சம்; சென்னை மாநகராட்சி சாலைகளைச் செப்பனிடுவதற்காக கூடுதல் தொகையாக ரூ. 5 கோடி. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள சிறுபாசன ஏரிகளைச் செப்பனிட ரூ. 1.25 கோடி; தமிழ்நாட்டின் இதர பகுதிகளிலுள்ள சாலைகளைச் செப்பனிட ரூ. 3 கோடி; நீலகிரி மாவட்டம் மின்சார வாரியத்திற்குக் கூடுதலாக தொகை ரூ. 45 இலட்சம். எனவே மேலும் ரூ. 10.46 கோடி செலவிடப்படுகிறது. கடந்த ஆண்டு மழைக் குறைபாட்டினால் ஏற்பட்ட வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக ரூ. 22.72 கோடி செலவிட்ட தொகையையும், நடப்பு ஆண்டில் ஏற்பட்டுள்ள வெள்ள நிவாரணப் பணிகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 13.26 கோடியையும் சேர்த்து,

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மொத்தமாக ரூ. 35.98 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகையான ரூ. 39 கோடியில் ரூ. 3 கோடி மாத்திரம்தான் மிச்சம் இருக்கிறது இப்போது. இதனைப் பயன்படுத்தியும், மேலும் ரூ. 5 கோடி ஒதுக்கீடு செய்து மொத்தமாக ரூ. 8 கோடி செலவில், சேலம் தர்மபுரி, வடாற்காடு-அம்பேத்கர் திருவண்ணாமலை—சம்பு வராயர் போன்ற மாவட்டங்களில் வட கிழக்குப் பருவ மழை பொய்த்ததால் ஏற்பட்ட பாதிப்பையொட்டி வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூடுதலாக 1,500 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் போடப்படும். ஏற்கனவே வளர்ச்சித் திட்டத்தில் 10 ஆயிரம் ஆழ்துளைக் கிணறுகளும், அது போதாமல் மேலும் ஐயாயிரம் சொச்சம் ஆழ்துளைக் கிணறுகளும் கவர்னர் உரையில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அஃதன்னியில் கூடுதலாக இந்த வறட்சிப் பணிகளுக்காக 1,500 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் போடப்படும். மேலும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், ஏற்கனவே போடப்பட்ட ஆழ்துளைக் கிணறுகளைச் செப்பணிடுவதற்கும், அத்தியாவசியம் எனத் தேவைப்பட்டால் லாரி மூலம் குடிநீர் வழங்குவதற்கும், குடிநீர்க் குழாய்களை நீட்டித்தல் போன்ற இதர பல்வேறு நிவாரணப் பணிகளுக்கும் இத்தொகை பயன்படுத்தப்படும். சாதாரணமாக வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மார்ச் மாதத்தில் தான் துவக்கப்படும். ஆனால் வறட்சி முந்திக்கொண்டு, முன்னரே துவங்கிவிட்ட காரணத்தினால், இப்போதே அந்தப் பணிகள் துவங்கப்படுகின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இஃதன்னியில் இந்த அரசின் சமூக நலத் திட்டங்கள்—அதை விரிவாகப் பேச விரும்பவில்லை என்றாலும், ஒன்றிரண்டை மட்டும் உதாரணத்திற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.—1989 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார் நினைவு திருமண உதவித் திட்டத்தின்கீழ், இதுவரை ரூ. 17.30 கோடி செலவில், 34,595 பெண்களுக்குத் தலா ஐயாயிரம் ரூபாய் வீதம் திருமண உதவித் தொகை இந்த அரசால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில், இதற்கு நிதிநிலையில் ரூ. 8 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசியபோது, இது போதாமல் சில மாவட்டங்களில் சிரமம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பற்றாக்குறை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனவே, இந்த உதவித் திட்டத்தின்கீழ் அதிகமான கோரிக்கைகள் வந்ததன் காரணமாக, இத் திட்டத்திற்கான ஒதுக்கீடு ரூ. 8 கோடி என்பதை ரூ. 10.5 கோடியாக உயர்த்தியுள்ளோம். அப்படி உயர்த்தியும்கூட தற்போது மேலும் கோரிக்கைகள் வந்துள்ளதால், மேலும் கூடுதலாக ரூ. 1.5 கோடி ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

எனவே, மொத்தமாக நடப்பாண்டில் ரூ. 12 கோடி இத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. அதேபோல், முத்துலட்சுமி ரெட்டி மகப்பேறு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 200 வீதம் இந்த இரண்டாண்டில் 3,71,805 பேருக்கு, கருவுற்ற ஏழைப் பெண்களுக்கு ரூ. 7.44 கோடி அளவுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் இந்தத் திட்டத்திற்காக 4 கோடி ரூபாய் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் போதாதென்று தெரிகிற காரணத்தால் மேலும் 50 இலட்சம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடும்பத் தலைவரை இழந்து வாடும் வறிய குடும்பங்களுக்கு 3,000 ரூபாய் வழங்கும் திட்டம் கடந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்காக 3 கோடி ரூபாய் நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் நவம்பர், 1990 வரை 22,467 குடும்பங்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்திட்டத்திற்காக மேலும் கோரிக்கைகள் வந்த வண்ணம் இருப்பதால் இந்த ஆண்டு கூடுதலாக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு நடப்பாண்டில் 5 கோடி ரூபாயிலே இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

13-20 மணி

நேற்று மாலையில் இங்கு உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இன்சூரன்ஸ் திட்டம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை ஏன் நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று கொஞ்சம் கோபமாகக் கூட நேற்றைக்குக் கேட்டார்கள். நண்பர் திரு. எம். ஜி. ஆர். முதலமைச்சராக இருந்தபோது கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதே என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டம் நல்ல நோக்கத்தோடு தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஆனால் அது ஒழுங்காகச் செயல்படவில்லை. அதை எம். ஜி. ஆர். ஆரம்பித்தார் என்பதற்காக நான் சொல்லுவதாகக் கருதிக்கொள்ளக்கூடாது.

அதைப் போலவே கழக ஆட்சி இருந்தபோது ஒரு திட்டம், உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும், தென்னை மரப் படம் எல்லாம் போட்டு கீழே தண்ணீர் ஊற்றினால் மேலே தேங்காய் விழும். அதைப்போல் நீங்கள் 10 ரூபாய் கட்டினால் உங்களுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் திட்டம் போட்டோம். அதிலே யாரும் சரியாகச் சேரவும் இல்லை; சேர்ந்தவர்கள் ஒழுங்காக, மாதாமாதமோ அல்லது 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ பணம் கட்டவும் இல்லை. அது தோல்வியடைந்துவிட்டது. அப்போது திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தான் அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள், கலைவாணர் அரங்கத்தில். அந்தத் திட்டம்

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தோல்வியடைந்துவிட்டது. அந்தத் திட்டத்தினுடைய தோல்வியை முன்பிருந்த கழக அரசு ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டி இருந்தது. அதைப்போலத்தான் இந்தத் திட்டம் 1984ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் நபர் ஒருவர் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் கட்டவேண்டும். அப்படி கட்டுகிற தொகை ஒரு வருஷத்திற்கு 120 ரூபாய். ஆனால் அந்த 120 ரூபாயில் 45 ரூபாய் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடும். மீதம் உள்ள 75 ரூபாய் தனியாக வைப்பு நிதியில் வைக்கப்படும். அப்படி வைக்கப்பட்ட தொகைதான் உறுப்பினர்களுக்குத் திருப்பி யளிக்கப்படும். இடையில் அவர்கள் இறந்துவிட்டால் 5,000 ரூபாய் அளவுக்கு அந்தப் பணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். இதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டது மாத்திரமல்ல ; 31—3—89 வரையில் 14 இலட்சம் பேர் சேர்ந்து இருந்தார்கள். 14 இலட்சம் பேர் சேர்ந்திருந்தார்களே தவிர, அதிலே முறையாக மாதந்தோறும் சந்தா செலுத்தியவர்கள் சுமார் 4 இலட்சம் பேர்தான். 10 இலட்சம் பேர் பணம் செலுத்தவில்லை. 4 இலட்சம் பேர்தான் செலுத்தினார்கள். இந்தத் திட்டத் திலே சேர்ந்தவர்கள் இதிலே ஆர்வம் காட்டாத ஒரு சூழ்நிலை யில் இத்திட்டத்தைத் தொடர வேண்டாம் என்று இந்த அரசு கருதி, இதற்கு மாற்றாக ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் எல்லாம் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். அந்தத் திட்டத்தின்படி இந்த 10 ரூபாய் பணம் கட்டாமலே, விபத்திலே ஒருவர் இறந்துவிட்டால் ஒரு தொழிலாளி இறந்து விட்டால்—இதுவும் தொழிலாளர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம்தான். எம்.ஜி.ஆர். அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம். அது பலன் அளிக்காத காரணத்தால் அதை மாற்றி அதே தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிதி வழங்க, விபத்தில் அவர்கள் மாண்டுவிடுவார்களேயானால் அவர் களுடைய குடும்பத்திற்கு நிதி வழங்க 10,000 ரூபாய்த் திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்தது. அவர்கள் எந்த 10 ரூபாயும் கட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந் தெந்தத் தொழிலாளர்கள் என்றால் சலவைத் தொழிலாளர்கள், காலணி தயாரிக்கும் தொழிலாளர்கள், தச்சுத் தொழிலாளர் கள், வண்டி கட்டுவோர், விலங்குகள் இழுக்கும் வண்டி ஓட்டுவோர், இரும்பு உலைக்கள வேலை செய்வோர். பொன், வெள்ளி வேலை செய்வோர், கூடை முடைவோர், கல் வெட்டுவோர், கல் செதுக்குவோர், பூச்சு வேலை செய்வோர், ஓட்டுவேலை செய்வோர், செங்கல் தொழிலாளி, கிணறு கட்டுவோர், கிணறு தோண்டுவோர், விவசாயத் தொழிலாளர் கள், சிறு, குறு விவசாயிகள், 2.5 ஏக்கருக்குக் குறைவான நிலம் உள்ளவர்கள். பதனீர் இறக்குவோர், வடிகால் தொழி லாளர்கள், பூச்சிமருந்து தெளிப்பவர்கள், பனை, தென்னை மரம் ஏறுபவர்கள், மீனவர்கள்—கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அங்கத்தினர் அல்லாத மீனவர்கள்—கட்டிட, கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், டிரக் ஓட்டுநர்கள், ஆட்டோ, ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள், தனியார் கார், டாக்சி, பேருந்து ஓட்டுநர்கள், முடி திருத்துபவர்கள்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

கைவண்டி இழுப்போர், மிதிவண்டி ஓட்டுநர், தனியார் துறையிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள், மட்பாண்டம் மற்றும் மண் பொம்மை செய்யும் குயவர், குலாளர், மற்றும் வேளாளர், வீடுகளில் பணிபுரிவோர், பாம்பு பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் ஆகிய இவர்களுக்கெல்லாம் இத்திட்டத்தின்படி அவர்கள் விபத்தில் இறந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் அளிக்கும் திட்டத்தின்படி இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் ஏறத்தாழ ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு இந்தத் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை அன்னியில் நான் முதலில் குறிப்பிட்டது போல, குடும்பத் தலைவரை இழந்துவிட்டால், அந்தக் குடும்பங்களுக்கு 3 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற வகையில் நான், உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், இந்த 2 ஆண்டுக் காலத்தில் 22,467 குடும்பங்களுக்கு இந்த 3 ஆயிரம் வீதம் தரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தான் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியது போல அந்தத் திட்டத்தை நாம் நிறுத்தினாலும் கூட, இந்தத் திட்டத்தை நாம் வைத்திருக்கிறோம். இதிலே அவர்களுக்குப் பணம் திருப்பித் தரப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் இதிலே கட்டிய பணம்—சுமார் 14 லட்சம் பேர் என்று குறிப்பிட்டேன். அந்த 14 லட்சம் பேர், இறுதியாக வந்த விவரத்தின்படி மொத்தக் கணக்குகள் 13,66,663. சுமாராக 13.6 லட்சம் கணக்குகள், அதிலே முடிக்கப்பட்ட கணக்குகள் 9,57,663. பணம் வழங்கப்பட்டது. அதாவது, 9.58 லட்சம் பேர், இந்தக் கணக்குகளுக்குப் பணம் திரும்ப வழங்கப்பட்டு விட்டது. திருப்பி வழங்கப்பட்ட தொகை 8.58 கோடி ரூபாய் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி ஒரு ஆக்கப்பூர்வமான கேள்வியை எழுப்பி இந்தப் பதிலைப் பெறுவதற்கு எனக்கு உதவி செய்ததற்காக நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

13-25 மணி

அடுத்து மேலும் நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்ட உரை இங்கே வைக்கப்பட்ட பிறகு அதிலே சொல்லப்படுகின்ற நம்முடைய மக்களுக்குத் தேவையான பல திட்டங்கள், உறுப்பினர்கள் எடுத்து வைக்கின்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே என்னுடைய எண்ணங்களைச் சொல்ல வேண்டிய வாய்ப்பு விரைவிலே பிப்ரவரி 2-ம் தேதிக்குப் பிறகு ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினைகளை இந்த அளவோடு நான் நிறுத்திக் கொண்டு, “அக்னிப் பிரவேசப்” பிரச்சினைகளுக்கு நான் வருகிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : பிப்ரவரி என்பதால் முன்னதாகச் சொல்கிறேன். அந்த வறட்சி பற்றிச் சொல்லும்போது புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அதிலே விடுபட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைச் சேர்த்து சீர் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1991 சனவரி 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விடுபட்டிருந்தால், அது இணைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் நண்பர் திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் இங்கே பேசும்போது சொன்னார்கள். அவர் பேசிய அதே வாக்கியங்களை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நான் எடுத்து முதலில் படிக்கிறேன்.

“முதலமைச்சரைப் பார்த்து, இந்த தேசத்திலே பாராளுமன்றத்திலே இருக்கின்ற பிரதமர் அவர்கள், ‘இந்த நாட்டினுடைய இரகசியங்கள் வெளியே போய் விட்டன’ என்று சொன்னால் அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்த அவமானமாக நாங்கள் நினைக்கவில்லை. இந்த நாட்டிலே உள்ள 4½ கோடி தமிழ்மக்களுக்கு விடப்பட்ட சவாலாகத்தான் நினைக்கிறோம். ஒரு நாட்டிலே முதலமைச்சர் என்ற முறையில், பிரதமர் அவர்கள் இரகசியங்களைச் சொல்கிறார்கள். அந்த இரகசியங்களை வெளியே சொல்லிவிட்டதாக பிரதமரே பாராளுமன்றத்திலே குற்றம் சாட்டுகிறார்”.

இதுதான் திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் இங்கே ஆற்றிய உரை. இதற்குத்தான் “அக்னிப்பிரவேசம்” செய்வதற்குத் தயாரா? என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்.

பிரதமருடைய பேச்சு பாராளுமன்றத்திலே அமைந்த நாள் 10—1—1991. அன்றைக்கு அவர்கள் பேசும்போது இரண்டு, மூன்று கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதிலே முதல் கருத்துக்கு வருகிறேன். “If I say something to the Chief Minister of a State, is it proper that this Chief Minister should make a public statement that he was coerced or forced to take such an action because of the insistance of the Prime Minister of this country” இது அவருடைய பேச்சிலே, ஒரு பகுதி. அதாவது இங்கே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு, நான் பிரதமரால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டேன் என்று நான் சொன்னதைப் போல, பிரதமர் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது பாராளுமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே இருந்து எடுக்கப்பட்ட, எழுத்துக்கு எழுத்து தவறாத அந்த பிரதியாகும். “If I say something to the Chief Minister of a State, is it proper that this Chief Minister should make a public statement that he was coerced or forced to take such an action because of the insistance of the Prime Minister of this country.”

நான் எந்த இடத்திலும், இலங்கைப் போராளிகளின் மீது மாநில அரசின் சார்பாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு பிரதமரால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டேன் என்றோ, வற்புறுத்தப்பட்டேன் என்றோ என்றைக்கும் பேசியதும் இல்லை. எந்த நிருபர்கள் பேட்டியிலும் அப்படி நான் சொன்னதும் இல்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

நான் சொன்னதெல்லாம் 15-12-1990-ல் கூட நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்துப் பேசியபோது, அவர்களிடத்திலே சொன்ன வாசகம். முரசொலியில் வந்ததை அப்படியே சொல்கிறேன். சந்திப்பு 15 ஆம் தேதி, முரசொலியில் வந்தது 16 ஆம் தேதி. சமீபத்தில் இலங்கைப் போராளிகளைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய மாநில அரசுகள் கலந்து பேசித்தான் அந்த அடிப்படையில் தான் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இப்படித்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய, மாநில அரசுகள் கலந்து பேசி, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேனே அல்லாமல், நான் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப் பட்டேன், பிரதமரால் என்று நான் என்றைக்கும் சொன்னது இல்லை. இதே செய்தி 16ஆம் தேதி 'இந்து' பேப்பரில் கூட வெளிவந்திருக்கின்றது.

13-30 மணி.

"Mr. M. Karunanidhi pointed out that the Prime Minister had not cited any instance where the State had failed to carry out the directives of the Chandra Shekhar Government. Even the current crackdown on Srilankan Tamil militants in the State had been the outcome of the discussions the State had with the Union Government." என்று 'இந்து'-விலும் வந்திருக்கிறது. பிரதமர் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி இந்தக் காரியத்தைச் செய்தேன் என்று நான் எங்கேயும் சொல்லவில்லை. ஆனால் வேறு சில கட்சிக்காரர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; நேற்று திரு. திருநாவுக்கரசு சொன்னார் அல்லவா? மத்திய அரசின் நிர்ப்பந்தத்திற்காக மாநில அரசு இப்படி எல்லாம் செய்கிறது என்று. அதுமாதிரி வேறுசில கட்சிக்காரர்கள் பத்திரிகைகளில் அப்படி அறிவித்திருக்கிறார்கள். இலங்கைப் போராளிகளை நீங்கள் தனி முகாம்களிலே வைத்தது தவறு, அவர்களைக் கைது செய்தது தவறு. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது தவறு. இவை எல்லாம் நீங்கள் மத்திய அரசின் நிர்ப்பந்தத்திற்காகச் செய்கிறீர்கள்

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாரதப் பிரதமர் அவர்கள், ஏதாவது ஒரு இரகசியத் தைச் சொல்லி, அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியே சொன்னால்தான் தவறே தவிர, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு செயலில் ஈடுபடுகிறபோது அதற்கான விளக்கம் மக்களுக்குத்தான் சொல்லியாக வேண்டும். அப்போது முதலமைச்சர் சொன்னால்கூட அதில் தவறு இல்லை. "டைகர்ஸ் அரஸ்ட்" பண்ணப்பட்டபோது அது மறைக்கக்கூடிய செயல் அல்ல. அது வெளியே மக்களுக்குத் தெரிகிறது. முதலமைச்சர் சொன்னது ஒன்று.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரகசியத்தைப் பற்றி பிறகு கூறுகிறேன். நான் சொல்ல விரும்புவது பிரதமர் என்னை நிர்ப்பந்தித்தார்.

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆகவேதான் இதைச் செய்கிறேன் என்று நான் சொன்னதாகப் பிரதமர் பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறாரே, அது அவருக்குத் தரப்பட்ட தவறான தகவல். அவர் பத்திரிகைகளிலே பார்த்திருக்கலாம். அல்லது பத்திரிகைகளைக் கொண்டு போய்க் காட்டியிருக்கலாம். இங்கே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் தலைவர் நண்பர் ராமதாஸ் அவர்கள் கூட அதையே தான் சொன்னார். மத்திய அரசின் நிர்ப்பந்தத்திற்குக் கருணாநிதி பணிந்து இலங்கைப் போராளிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார் என்று சொன்னார். திரு. திருநாவுக்கரசு கூட அப்படி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டதாக எனக்கு நினைவு. இவைகளை யாரோ எடுத்துக் கொண்டுபோய் பிரதமரிடத்தில் காட்டி நான் சொன்னதாக அவரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே அவர் என்னை நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லை, நான் பிரதமரைச் சந்திக்கப் போனேன். என்னோடு முன்னாள் மத்திய அமைச்சராக இருந்த திரு. மாறன் வந்தார். தலைமைச் செயலாளர் வந்திருந்தார். அதிகாரிகளுடன் உட்கார்ந்து பேசினோம். என்ன பேசினோம் என்பதை அடுத்த பகுதியைப் பற்றிப் பேசும்போது சொல்கிறேன்.

இந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பிரதமரும், நானும் பேசியபோது எத்தகைய நடவடிக்கைகள்—இலங்கைப் போராளிகள் இங்கே வன்முறைகளில் ஈடுபடாமல் இருக்க, தேவையில்லாத பிரச்சாரங்களைத் தவிர்க்க, அங்கே பார்த்தோம், இங்கே பார்த்தோம் என்று எல்லாம் சொல்லப்படுகிற பிரச்சாரங்களைத் தவிர்க்க, எந்தப் போராளிகளாக இருந்தாலும், எல்.டி.டி.இ. ஆக இருந்தாலும் இ.பி.ஆர்.எல்.எப். ஆக இருந்தாலும்—பொதுவாக, கிராமங்களில் சென்று கொஞ்சம் இலங்கைத் தமிழில் பேசினாலே அவர்கள் எல்.டி.டி.இ. என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் இ.பி.ஆர்.எல்.எப். ஆகக் கூட இருக்கலாம், அவர்கள் டெனோ ஆகக் கூட இருக்கலாம். அவர்கள் பிளாட் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாகக் கூட இருக்கலாம். ஈராஸ் ஆகக் கூட இருக்கலாம். யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பெயர் விடுதலைப் புலிகள்தான்.

நீங்கள் தினத்தந்தி பத்திரிகையைப் பார்த்தால் யாராக இருந்தாலும் ஒட்டுமொத்தமாக “விடுதலைப் புலிகள்” என்று தான் வரும். அப்படித்தான் அவர்கள் போடுவார்கள். வேண்டுமென்றே போடுவது அல்ல. அப்படிச் சொன்னால்தான் மற்றவர்களுக்குப் புரியும் என்று “விடுதலைப் புலிகள்” என்றுதான் போடுவார்கள். எந்தப் போராளி இயக்கமாக இருந்தாலும் விடுதலைப் புலிகள் என்றுதான் போடுவார்கள். அதுபோல கிராமங்களில் லுங்கி கட்டிக் கொண்டு இலங்கைத் தமிழைப் பேசி விட்டால் அவர்கள் விடுதலைப் புலிகள் ஆகி விடுவார்கள். இந்தப் பிரச்சாரத்தைத் தவிர்க்கத்தான் அவர்களை எல்லாம் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினோம். இதைச் சொல்கிற காரணத்தினால் வன்முறைகளை அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

13-35 மணி

செய்யவில்லையென்று நான் சொல்ல மாட்டேன். சில வன் முறைகளிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டது உண்டு. இன்னும் சொல்லப் போனால் நம்முடைய காவல் துறையைக் கூட விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சவாலுக்கு இழுத்தது உண்டு. சில இடங்களில் அவர்களைப் பாதுகாப்பான இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டி, கைது செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட போது—இங்கே சொன்னார் திரு. திருநாவுக்கரசு, கைது செய்வதாக இருந்தால் ஸ்பெசிபிக் குற்றத்திற்காக கைது செய்தால் போதாதா என்று. அப்படி கைது செய்யப்போனபோது, அவர்கள் சயனைடு குப்பிகளை வைத்துக்கொண்டு, உள்ளே வந்தால் அதைத் தின்று இங்கேயே மாண்டுவிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் காவல் துறையினர் எப்படியும் அவர்களை நெருங்க முடியாமல் தவித்தார்கள். அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டதுண்டு. எனவேதான் எந்தப் போராளிகள் என்பதல்ல. எந்தப் போராளிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் வெளியிலே நடமாடுகின்ற காரணத்தால் இப்படிப் பிரச்சாரம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் இலங்கையில் நடத்துகின்ற அந்தப் போராட்டத்தை நாம் ஆதரிப்பது என்பது வேறு. ஒரு நல்ல தீர்வு அங்கே காணப்பட வேண்டும். அங்கேயுள்ள இலங்கைத் தமிழர்களுக்கெல்லாம் தமிழ் ஈழத்து மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல நிம்மதியான வாழ்வு, நிலையான வாழ்வு ஏற்பட வேண்டும்; அதற்கு நம்மால் என்ன உதவி செய்ய முடியுமோ மத்திய அரசு மூலமாக என்ன உதவிகளைச் செய்யச் சொல்ல முடியுமோ அவற்றைச் செய்ய நாங்கள் என்றைக்கும் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், தமிழகத்தை வன்முறைக்களமாக ஆக்கக்கூடாது. இன்னும் ஒன்று, இலங்கையிலே புதிதாக ஒரு அரசைத் தமிழர்களுக்காக ஏற்படுத்துவதற்காக முனையும்போது, இங்கே இருக்கிற அரசை இழந்து விட்டால், நான் முதலமைச்சராக இருக்கவோ, பேராசிரியர் அமைச்சராக இருக்கவோ. சாதிக்கோ, நாஞ்சிலாரோ, மற்றவர்களோ அமைச்சர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல, அது எங்கே போய்ச் சேரும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், 5 கோடி மக்களை அப்படிப்பட்ட தலைவர்களிடத்திலே கொண்டு போய் ஒப்படைக்க எங்களுக்கு மனமில்லை என்பதையும் நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. யாரிடத்தில் கொண்டுபோய் ஒப்படைக்கப் போகிறோம் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. அப்படி ஒப்படைத்தால் என்னவாகும்? பெரியார் செத்துவிடுவார், பெரியாரின் கொள்கைகள் செத்துவிடும். அண்ணா ஆயிரம் அடி குழி தோண்டிப் புதைக்கப்பட்டுவிடுவார். அம்பேத்கார் இருக்கும் இடம் தெரியாமல் போய்விடுவார். சுயமரியாதைக் கொள்கைகள், தன்மானக் கொள்கைகள், சமூக நீதிக் கொள்கைகள் இவைகள் எல்லாம் ஒரு காலத்திலே தமிழ்நாட்டிலே உலவின என்று அகராதியில், வருங்காலச் சரித்திரத்தில் படித்துப் பார்க்கக்

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கூடிய இடத்திலேதான் வருமேயல்லாமல், அவைகளுக்கெல்லாம் பிற்காலத்திலே நிச்சயமாக வாழ்வு இல்லாமல் போய்விடும். அவைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்துத்தான், எல்.டி.டி.ஈ. யினர் இந்த அரசையோ, அவர்களை ஆதரிக்கும் எதிர்க் கட்சி யினரையோ தர்மசங்கடத்தில் ஆழ்த்தக் கூடாது என்று நேற்று கூடச் சொன்னேன். அதை மறந்துவிடக்கூடாது. அந்தப் போராளிகளுக்குள்ளே என்ன நடக்கிறது? திருச்சியிலே கொட்டாம்பட்டி என்ற ஒரு இடத்திலே அந்தப் போராளிகளுக் குள்ளேயே எல்.டி.டி.ஈ. இல்லை அங்கே—அங்கே இருக்கிற போராளிகள் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப், டெலோ இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குள்ளே ஒருவருக்கொருவர் மோதிக் கொண்டும், வெட்டிக்கொண்டும், குத்திக் கொண்டும் செத்துப் போனார்கள். பிறகு அவர்களைப் பிரித்து வேறு இடத்திற்கு அனுப்பினோம். இன்றுகூடப் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். இராமேஸ்வரத்திலே ஒரு கத்திக் குத்துச் சம்பவம் நடைபெற்றுள்ளது. டெலோ இயக்கத்திற்குள்ளே. இப்படி ஒரு சகோதர யுத்தத்தை அவர்களே நடத்திக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அகதிகள் முகாமிலே இருக்கிறவர்களால் கூட சுமுகமாக இருக்க முடியவில்லை. இவைகள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலே வன்முறையை ஏற்படுத்தக் காரணமாக இருக்கிறது. வேலூரிலே கொண்டு போய் நல்ல பராமரிப்போடு—கேரம் போட்டு வேண்டுமென்று கேட்டால் கேரம்போட்டு; டி.வி. பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டால் டி.வி.; ரேடியோ கேட்க வேண்டு மென்று கேட்டால் ரேடியோ; இன்னும் சொல்கிறேன் இந்த அவையிலே—சீட்டு ஆட வேண்டுமென்று கேட்டால் சீட்டுக் கட்டு; அவர்களுக்கு நல்ல உணவு—இவ்வளவும் தரப்பட்டது. எல்.டி.டி.ஈ.யினருக்கு மாத்திரமல்ல. புழலிலே இருக்கிற ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் ஆக இருந்தாலும் சரி, புதுக்கோட்டையிலே இருக்கிற டெலோ இயக்கமாக இருந்தாலும் சரி, அத்தனை இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நல்ல பராமரிப்போடு, அவர்களைச் சிறைக் காவலர்கள் கண்காணிக்காமல், போலீசார், காவல் துறை நண்பர்கள் கவனிக்கவும், சிறை அதிகாரிகள் சென்று அவர்கள் பராமரிப்புகளைக் கவனிக்காமல், தாசில்தார் அளவிலே ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் என்கின்ற ஒரு புதிய பதவி உருவாக்கப்பட்டு அவர்களைக் கவனிக்கின்ற அளவிலேயும் ஏற்பாடு கள் செய்யப்பட்டிருந்தும் கூட, வேலூரில் இரண்டு பகுதிகளைப் பிரிக்க இடையிலே அமைக்கப்பட்ட சுவர் இடிக்கப்பட்டு, அந்தச் சுவற்றிலுள்ள கற்கள் எல்லாம் எடுத்து வீசப்பட்டு, காவல் துறையினர் காயப்படுத்தப்பட்டு, உள்ளே பரிமாறுவதற்குச் சென்ற ஒரு போலீஸ் அதிகாரி பிடிக்கப்பட்டு, அவரை மீட்க உள்ளே சென்றபோது அவர்மீது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றிக் கொளுத்துகின்ற முயற்சி நடைபெற்று, அங்கே பெண்களும் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பி, குடும்பத்தோடு சென்ற அந்தப் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பிற்காக இருந்த பெண் போலீசாரை பர, பரவென்று உள்ளே பிடித்து இழுத்துச் சென்று, அவர்களை மீட்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, துப்பாக்கிப் பிரயோகத் திலே போய் முடிந்து ஒருவர் கொல்லப்படக்கூடிய சூழலும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1991 சனவரி 25]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இதே வன்முறைக் களமாக தமிழகம் ஆகக்கூடாது என்பதுதானே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

அவர்களுடைய உரிமைப் போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கிறவர்கள்தான் இவைகளை எல்லாம் செய்யச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன். எந்த ஒரு இயக்கத்திலும் இருக்கிற தொண்டர்கள், கடைசி நிலையிலே உள்ளவர்கள், தலைவர்களைச் சந்திப்பதற்குக்கூட வாய்ப்பு அற்றுப்போனவர்கள், அவர்களாகவே சில காரியங்களைச் செய்துவிடுவார்கள். அதற்காக அவர்களுடைய உரிமைப் போராட்டத்தைக் களங்கப்படுத்த விரும்பவில்லை. அதைப் பற்றி இந்திய அரசு மேலும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாக ஒரு சுமுகமான நிலைமையை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் இங்கே. வீற்றிருக்கக்கூடிய அனைவருடைய கோரிக்கை என்பதை நாம் மறந்துவிடவில்லை. இன்னமும் கூட இந்த அரசு அதைத்தான் இந்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மறந்துவிடவில்லை. எனவே, பிரதமர் என்னை வற்புறுத்தி அதனால் செயல்பட்டேன் என்று நான் எங்கும் சொல்லவில்லை. பிரதமரோடு அமர்ந்து பேசி, மத்திய-மாநில அரசுகள் சேர்ந்து, இணைந்து எடுத்த முடிவுதான் இப்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது என்றுதான் சொன்னேன்.

13-40 மணி

அடுத்து நம்முடைய நண்பர் பீட்டர் அல்போன்ஸ் சொன்ன அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு வர வேண்டுமேயானால், பிரதமர் என்ன பேசி இருக்கிறார் என்றால், அதே நாளில் அதே பேச்சின் தொடர்பாக “I have information that certain information that were just given to the Chief Minister have gone to the LTTE Headquarters not only in Tamil Nadu but even in Jaffna.” இது பிரதமருடைய பேச்சு. அப்படியே அந்தப் பிரதியைப் படித்து இருக்கிறேன். இங்கே ‘இரகசியம்’ என்று என்கே குறிப்பிடுகிறார்? இன்பர்மேஷனுக்கும், சீக்ரெட்டுக்கும் உள் வித்தியாசம் எவ்வளவு தொலைவானது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் குறிப்பிட்டது, “I have information” எனக்குத் தகவல் வந்தது “I have information that certain information that were just given to the Chief Minister have gone to the LTTE Headquarters not only in Tamil Nadu but even in Jaffna.” இதையும் சொல்லிவிட்டு, அவர் சொல்கிறார், In spite of this, I have repeatedly stated that nothing will be done against the Government. அதையும் பிரதமர் அங்கே சொல்லி இருக்கிறார். அப்படி ஒரு இன்பர்மேஷன் ஜஃப்னாவுக்குச் சென்றது தேசவிரோதம் என்று பிரதமர் எண்ணி இருப்பாரேயானால், இந்த

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சர்க்காரைக் கலைக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி இருப்பாரா ? 'தேசத் துரோகம்' என்று அவரே கருதவில்லை. முதலமைச்சருக்குச் சொல்லப்பட்ட ஒரு தகவல், 'இன்ஃபர்மேஷன்'. 'தகவல்' என்பது தான் சரியான தமிழ் என்று நான் கருதுகிறேன். சரியான பொருள் என்று நான் கருதுகிறேன். 'இன்ஃபர்மேஷன்' என்றால் 'இரகசியம்' என்று இருக்க முடியாது. 'சீக்ரெட்' என்று இருந்தால் தான் 'இரகசியம்' என்ற அந்தப் பொருள் வரமுடியும். எனவே 'இன்ஃபர்மேஷன்' தான். அவருக்குக் கிடைத்ததும் 'இன்ஃபர்மேஷன்'; அவர் எனக்குச் சொன்னதும் 'இன்ஃபர்மேஷன்'. அந்த 'இன்ஃபர்மேஷன்' யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அவர்களுடைய தலைமையகத்திற்குச் சென்று விட்டது என்று குறிப்பிடுகிறார். அப்படிப்பட்ட ஒரு 'இன்ஃபர்மேஷன்' நான் யாருக்கும் சொல்லவில்லை. யாருக்கும் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் நானும் அவரும் பேசிக் கொண்டு, சில காரியங்களை எப்படி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தோமோ, அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கிய நேரத்தில், அந்தத் தகவல்கள் வெளிப்பட்டுத்தான் தீரவேண்டும். இவைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று பிரதமரோ அல்லது மத்திய அரசோ எங்களைக் கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்று நான் மீண்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய, மாநில அரசுகள் இணைந்து செயல்படவேண்டும் என்பதிலே நான் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்து இருப்பவன். 'எமர்ஜென்ஸி' நேரத்திலே கூட, கட்சியின் சார்பாக 'எமர்ஜென்ஸியைத் தீவிரமாக எதிர்த்து அன்றைக்குத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, மாநாடுகள் நடத்தி, போராட்டங்கள் நடத்தி, கிளர்ச்சிகள் நடத்தி எமர்ஜென்ஸியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் 'சுவாசிக்கின்ற இடம்' இதுதான். என்று ஈ.எம்.எஸ். போன்றவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்ற அளவிற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடந்துகொண்ட அந்தக் காலகட்டத்திலே கூட Administrative side — நிர்வாக நிலையில் மத்திய அரசோடு மாநில அரசு அன்றைக்கே கூட ஒத்துழைத்து இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில் நானும், பிரதமரும் பேசிய பிறகு முதலாவது நடைபெற்றது ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டம் என்றால், அடுத்தது அந்த ஆலோசனை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய கட்டம். அதற்கு அடுத்து அதை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது. உதாரணமாக ஒரு தீவிரவாதி—'மிலிடன்ட்'—இலங்கைப் போராளியை ஒரு தனி முகாமிற்கு அழைத்துச் சென்று வைக்கவேண்டுமென்றால், அவரை அழைக்கச் செல்லும்போது அவர் வர மறுத்தால் — ரமணி இங்கே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல அவர் வர மறுத்தால் — 'வந்து தீரவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் நீங்கள் உங்கள் நாட்டுக்கு அனுப்பப்படுவீர்கள்' என்று சொல்ல வேண்டும் என்று நான் காவல் துறைக்குச் சொல்லி இருக்கிறேன். காவல் துறை அதைச் சொன்னால் தான் அவர்கள் அந்த முகாமிற்கு வருவார்கள் என்றால், காவல் துறை அதைச் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும். அப்படிச் சொன்னது—ஏற்கனவே அவர்கள் பல

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1991 சனவரி 25]

வயர்லெஸ்களை வைத்து, 1983 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து பல வயர்லெஸ்களை வைத்து அவர்களுடைய தலைமைக்குப் பேசிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருந்து; இப்போது இந்த ஆட்சியிலே கூட கடந்த இரண்டு மாதத்துக்கு முன்பு 2 அல்லது, 3 வயர்லெஸ் கருவிகள் இந்த அரசால் பிடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன—அந்த வயர்லெஸ் மூலம் அவர்கள் கேட்டு இருக்கலாம். ‘எப்படி நீ சிக்கினாய்? சிக்கலாமா?’ என்று. ‘என்ன செய்வது, சிக்காவிட்டால் எங்களை இலங்கைக்கே அனுப்பி விடுவதாகச் சொன்னார்கள்’ என்று சொல்லி இருக்கலாம். இது தான் ‘தகவலே’ தவிர, இதைத் தவிர இந்தியாவின் வேறு இரகசியம் எதுவும் எனக்குச் சொல்லப்படவும் இல்லை; நான் வேறு எந்த இரகசியத்தையும் வெளியிடவுமில்லை என்பதைத் தான் என்னுடைய ‘அக்னிப் பிரவேசமாக’ இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.) இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த ஆட்சி கலைக்கப்பட வேண்டும், தேசத் துரோக ஆட்சி என்று எல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. ஜனநாயக நாட்டில், அவர்கள் எல்லாம் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, அப்படிப்பட்ட இரகசியங்கள் எதற்கும் இடம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

மத்திய அரசினுடைய இரகசியங்களே கூட, ஆட்சி கலைக்கப் படப்போகிறது என்ற இரகசியம் கூட, 1976 ஆம் ஆண்டு அன்று காலையிலேயே எனக்குத் தெரிந்துவிட்டது. மாலையில் நான் விழாவிற்குப் போனபோது, விழா முடிந்து வரும்போது என்னுடைய காரிலேயே ஏறிக்கொண்டுவந்தேன். அப்போது அங்கிருந்தவர்கள் ஏனென்று கேட்டபோது, இன்னும் ஐந்து நிமிடத்தில் என்னுடைய கார் போகும். அது இப்போதே போகட்டும் என்று சொன்னேன். அதற்காக மத்திய அரசின் இரகசியத்தைச் சொல்லிவிட்டேன் என்று சொல்ல முடியாது. இவைகள் இரகசியங்கள் அல்ல. சில தகவல்கள் தான். நான் வேண்டுமென்றே பிரதமர் சொன்ன ஒரு இரகசியத்தை இந்தியா விற்கு விரோதமாக அனுப்பவேண்டும் என்று எண்ணுகிற தேசத் துரோகியல்ல. நான் தேசத் துரோகி என்று இகழப்பட்டாலும் தேசத்திற்காகப் பாடுபட்ட பெரியாருடைய பரம்பரையில் வந்தவன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). தேசத் துரோகி என்று அண்ணாவே அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் அதே அண்ணாதான் இந்தியாவினுடைய விடுதலையை விழாவாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று பெரியாரை எதிர்த்துக்கொண்டு அன்றைக்குப் போராடி, பத்திரிகையில் எழுதி, அதைக் கடைப்பிடித்த அந்த அண்ணா அவர்களுடைய தம்பியாக இருப்பவர்கள் நாங்கள். நாங்கள் ஒருக்காலும் தேசத் துரோகத்திற்காக உடன்பட மாட்டோம்.

13-45 மணி

நண்பர் குமரி அனந்தன் அவர்களே சொன்னார்கள். எங்களைச் சொல்லுவது இருக்கட்டும். பேராசிரியரையோ, என்னையோ, மற்றவர்களையோ தேசத் துரோகி என்று சொல்லுவது இருக்கட்டும். அண்ணா முதலமைச்சராகப் பொறுப்

[1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பேற்றவுடன் வீரவாஞ்சி—வாஞ்சிநாதனுக்கு ஒரு நினைவாக, அவருடைய தியாகத்தின் நினைவாக அவருடைய மனைவிக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று கருதி மாதா மாதம் 200 ரூபாய் அந்த அம்மையாருக்கு அனுப்பி வைத்தார். அந்தப் பணம் போய்ச் சேருவதற்குள் அந்த அம்மையார் இறந்துவிட்டார். அப்போது குமரி அனந்தன் அவர்களே பல கூட்டங்களிலே பேசினார்கள். 'தேசத் துரோகி கையால் அந்தப் பணத்தை வாங்கக்கூடாது என்று அந்தத் அம்மையார் இறந்து விட்டார்' என்று சொன்னார்கள். அண்ணாவுக்கே அந்தக் கதி என்றால் எங்களைப் பற்றிச் சொன்னால் என்ன? கவலையில்லை. தேசத் துரோகிகளுடைய இயக்கமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்குமேயானால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திராவிட நாடு பிரிவினையை விட்டிருக்காது. 1962 ஆம் ஆண்டு பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். தேசத்திற்காக சிறைச்சாலையில் நாங்கள் வாடியபோது, அடிப்பட்டபோது—அண்ணா அவர்கள் வேலூர் சிறைச்சாலையிலும், நானும் பேராசிரியர் போன்றவர்களும் திருச்சி சிறைச்சாலையில் இருந்த நேரத்திலேதான் சீன ஆக்கிரமிப்பு நடைபெற்றது. அந்த நேரத்திலே வேலூர் சிறையில் இருந்த அண்ணா அவர்கள் போராட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு, நாங்கள் நேருவினுடைய கரத்தைப் பலப்படுத்த தயார், என்று அறிவித்தார்கள். இந்த இயக்கத்திற்கும் அப்படிப்பட்ட அறிவுரையைச் செய்தவர் அறிஞர் அண்ணா ஆவார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றைக்குக் குமரி அனந்தன் அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்கும்போது, கவர்னருக்கு நேராகப் படிக்கும்போது பல பெயர்களுையெல்லாம் சொன்னார்கள். தேசத் தலைவர்கள் எல்லாம் வாழ்ந்த நாடு என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கட்டபொம்மனைச் சொன்னார். மருது பாண்டியரைச் சொன்னார். வ. உ. சி. யைச் சொன்னார். அவர்களுையெல்லாம் ஞாபகப்படுத்தியதே நான்தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதை மறந்துவிடக்கூடாது. விடுதலைக்குப் போரிட்ட கட்டபொம்மனுக்கு 20 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி செய்தவர்கள் இடிந்து போன கோட்டையை நிமிர்ந்து பார்த்தார்களா? பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் கோட்டையைக் கட்டியது நான் அல்லவா? மருது பாண்டியருக்கு திருப்பத்தூரிலே இன்றைக்கு நினைவகம் எழுப்புவதற்குத் திட்டமிட்டு அந்தப் பணியை ஆரம்பித்து வைத்திருப்பவன் நான் அல்லவா? விடுதலை வீரர்களுக்கு மாத ஊதியம் ரூ. 250 என்று இருந்ததை ரூ. 350 ஆக உயர்த்தி, நானும், பேராசிரியர் அவர்களும் வள்ளுவர் கோட்டத்திலே கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சியில் இரண்டு வாரத்திற்கு முன்பு ரூ. 400 ஆக உயர்த்தியிருப்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். இதன் மூலமாகப் பயன்பெறும் தியாகிகள் 6,681 பேர். விடுதலைப் போராட்டம், எல்லைப் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்ட தியாகிகள் இறந்துவிடுவார்களேயானால் அவர்களுடைய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1991 சனவரி 25]

குடும்பத்தினருக்கு உடனடியாக ஈமக்கடன் செய்வதற்காக ரூபாய் ஆயிரம் தரவேண்டும். தாசில்தார் பதவிக்குக் குறையாத ஒருவர் சென்று மலர் வளையம் வைக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருப்பது இந்தியாவிலேயே இந்த ஆட்சியில் தான்.

13-50 மணி

காமராஜருடைய தொண்டர் வைரவன் என்று ஒருவர் இருந்தார். அவரை மறந்து போய் இருப்பார் குமரி அனந்தன். காமராஜர் மறைந்த பிறகு இந்த 13 ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் அவர் என்ன ஆனார்? திருமலைப் பிள்ளைத் தெருவில் காமராஜ் வீட்டுக்குப் பின்னால் ஒரு சிறிய வீட்டில் அவர் குடியிருந்து வந்தார். தன்னுடைய குழந்தைகள், மனைவியோடு குடியிருந்தார். அந்த வீட்டிலிருந்து வைரவன் துரத்தப்பட்டார். வீடு, வாசல் இல்லாமல் அவர் தவித்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு நண்பர் நாத்திகம் இராமசாமி அந்த வைரவனை அழைத்து வந்து அவருடைய பரிதாப நிலைமையைச் சொன்னார். அவருக்கு உடனடியாக வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாக ஒரு வீடு கொடுக்கப்பட்டது. அது மாத்திரமல்ல. காமராஜ் நினைவகத்திலே மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளத்தில் வைரவனுக்கு ஒரு வேலையும் கொடுக்கப்பட்டது. காமராஜருடைய அத்தியந்தத் தொண்டர், சீடர், உயிருக்கு உயிராக கூடவே இருந்தவர். அவரையும் மறந்துவிட்டார்கள். விடுதலைப்போராட்ட வீரர் பரலி நெல்லையப்பர், 1970ல் தி.மு.க. ஆட்சியில் அப்போது இருந்த பண மதிப்பில் மாதம் ஒன்றுக்கு மாத ஊதியமாக ரூ. 100 அவருக்குத் தரப்பட்டது. தற்போது அவருடைய மகள் பூங்கோதைக்கு, அவருடைய கோரிக்கையை ஏற்று 16-10-1989 முதல் ரூ. 500 ஓய்வூதியமாக வழங்கப்படுகிறது. நாங்கள் தேசத் துரோகியாம்.

கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. அவர்களுடைய பேத்தி சேதுலட்சுமிக்கு இந்த அரசு 9-3-1989 முதல் 31-7-1989 வரையில் மாதம் 250 ரூபாயும், 1-8-1989 முதல் 350 ரூபாயும் ஓய்வூதியமாக வழங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் அனைவரும், அரசின் அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளிலும் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய அவர்களுக்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஆட்சியில் தான்.

வ.ரா. உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? வ. ரா. பற்றி காங்கிரஸ்காரர்களே, ஞாபகம் இருக்கிறதா? அக்கிரகாரத்து அதிசய மனிதர் என்று அண்ணா அவர்களால் போற்றப்பட்ட வ.ரா. காங்கிரஸ் பேர்யக்கத்தின் முதுபெரும் தொண்டர் ஆவார். விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, சிறைச்சாலையிலே வாடியவர். அவரை மறந்து விட்டார்கள்.

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவருடைய மனைவியாரை அழைத்து, மாதம் ரூ. 1,000 ஓய்வூதியம் தருகின்ற அரசு இந்த அரசு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கடந்த ஆண்டிலிருந்து தரப்படுகிறது.

சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் தியாகி ஸ்ரீபாதசங்கர். அவருக்குப் புற்றுநோய் சிகிச்சைக்காக பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து அண்மையில்தான் ரூ. 5,000 வழங்கப்பட்டது.

காமராஜருடைய தமக்கை நாகம்மாள் அவர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 10,000 உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. அவருடைய பேத்திக்கு நானே முன்னின்று தலைமை வகித்து திருமணத்தை நடத்தி வைத்து, திருமணச் செலவையும் ஏற்றுக்கொண்ட அரசுதான் இந்த அரசு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பல காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்தத் திருமணத்திற்கு வரவேயில்லை.

அண்மையில் திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகக் கட்டிடத்திற்கு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் “சுப்பிரமணிய சிவா மாளிகை” என்று பெயர் வைத்தோம். அதுவும், திருமதி பெரன்னம்மாள் அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று. அவரும் சேர்ந்து அவையிலிருந்து போய்விட்டார். அதைப்போல அங்கே அந்த வளாகத்திற்கு “வேலுநாச்சியார் வளாகம்” என்று பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

காமராஜர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலக வளாகத்திற்கு “குமாரசாமி ராஜா நகர்” என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. அப்படி ஒரு பெயரே காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தெரியாது— குமாரசாமி ராஜா என்று ஒரு முதலமைச்சர் இருந்தார் என்று. காமராஜர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலக வளாகத்திற்கு குமாரசாமி ராஜா நகர் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. அதேபோல, சிதம்பரனார் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலக வளாகத்திற்கு, “அன்னை சிவகாமி அம்மையார் வளாகம்” என்று பெயர் சூட்டியவன் நான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்னைச் சொல்கிறார்கள் தேசத் துரோகி என்று.

திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலக வளாகத்திற்கு “தியாகி சுந்தரலிங்கம் வளாகம்” என்றும், ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகக் கட்டிடத்திற்கு “புலித்தேவன் மாளிகை” என்றும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

இங்கே இருக்கிற, தி.மு.க. ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட பத்தடுக்கு மாளிகைக்கு, கட்டி முடித்த இந்த 13 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்தப் பெயரும் வைக்கப்படவில்லை. மீண்டும் இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு, கட்டியவன்தான் பெயர் வைக்கவேண்டுமென்ற விதியின்படி, “நாமக்கல் கவிஞர் மாளிகை” என்ற பெயர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

சூட்டப்பட்டது. எங்களைப் பார்த்து தேசத் துரோகிகள் என்று சுலபமாகச் சொல்லி விட்டார்கள். ஒரு கருத்தை உங்களுக்குப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் புத்தகத்தில் அச்சியற்றப்பட்ட கருத்து. இது ஒருவருடைய உரை.

“பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலைஞரைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார் என்று காலையில் தாள்களைப் புரட்டிப் பார்த்த நேரத்தில், அவர் சொல்லியிருக்கிறார் : கழகத்தில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் என்னை முழுக்கத் தெரிந்தவர்கள் தான். ஆனால் என்னை முற்றிலும் முழுக்க முழுக்கத் தெரிந்தவர் கலைஞர்தான்” என்று அவர் எழுதியிருக்கிறார். பேராசிரியர் போன்றவர்கள் எல்லாம், தங்களுடைய வயதுக்கு இளையோர்களை வாழ்த்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், வாழ்த்துவதற்குரிய அற்புதமான ஆற்றலை அவர் பெற்றிருக்கிறார் என்பது தான் காரணம். அவருக்கு வந்த துன்பங்களையெல்லாம் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் ஒருபடி மேலே போய்ச் சொன்னால், அவரைத் துன்புறுத்த வேண்டுமென்று பலர் நினைத்ததையெல்லாம் தான் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் ஒருபடி மேலே போய்ச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், அவருடைய ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று பெருந்தலைவர் காமராஜரால் போற்றப்படுகின்ற தலைவர்கள் சொன்ன நேரத்தில் கூட, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற கலைஞர் ஆட்சியைக் கலைக்கக் கூடாது என்று பெருந்தலைவர் காமராஜரே சொன்னாரே, அதைப் பக்கத்தில் இருந்து கேட்டவன் மட்டுமல்ல, எல்லாப் பக்கங்களிலும் எடுத்துச் சொல்கின்ற பணியை மேற்கொண்டிருக்கின்ற தொண்டன் என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன், அவருடைய ஆட்சி கலைக்கப்படுவதை காமராஜர் விரும்பவே இல்லை. ஏற்கெனவே எத்தனையோ பேர் எங்கெங்கேயோ, எதை எதையோ சொன்னாலும் சரி, பெருந்தலைவர் காமராஜர் தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்பவும் இல்லை, அவர் உயிரோடு இருந்தவரை இந்த ஆட்சி கலைக்கப்படவும் இல்லை என்பதை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த நான் விரும்புகிறேன்”. இதைச் சொன்னவர், குமரி அனந்தன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3 ஆம் தேதி நடைபெற்ற எனது 60வது பிறந்த நாள் விழாவில் அவர் ஆற்றிய உரை இது. இவர்கள் சொல்கிறார்கள் தேசத் துரோகி என்று. அவர்கள் சொல்கிற காரணத்தால் நான் தேசத் துரோகியாக ஆகிவிட மாட்டேன்.

13.55 மணி

இன்னும் ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசில் நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு கூட எந்தவிதமான கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடும் எதையும் அணுகவில்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சிக்

1991 சனவரி 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொறடா திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு கடிதத்தை எழுதினார்கள். நீங்கள் சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகளுடைய மகன்களுக்கு மாத்திரம் தான் இப்போது மருத்துவக் கல்லூரி, என்ஜினியரிங் கல்லூரி ஆகியவற்றில் இடம் தருகிறீர்கள்: சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகள் எல்லாம் வாழ்ந்து ரொம்ப காலம் ஆகிவிட்டது. இப்போது அவர்களுடைய மகன்கள் என்றால் அவர்கள் எல்லாம் 40, 50 வயது கடந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுடைய பேரன், பேத்திகளுக்கு வழங்க வேண்டும் : அந்த விதியைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உடனடியாக அதை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

சென்ற ஆண்டில் திரு. செங்கல்வராயன் அவர்களுடைய பேத்திக்கு,—செங்கல்வராயன் என்பவரையே பல காங்கிரஸ் காரர்களுக்குத் தெரியாது, திரு. கே. விநாயகம் அவர்களுடைய பேரனுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம். இந்த ஆண்டு திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடுவின் பேரன் ரவிக்கு, திரு. டி.கே. சண்முகம் அவர்களின் பேத்தி அலமேலு மீனாவுக்கு, திரு. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களுடைய பேத்திக்கு, மணலி கந்தசாமி அவர்களுடைய பேரனுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் தந்த ஆட்சி தேசத் துரோகிகளாக இருக்கிற எங்களுடைய ஆட்சி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, தேச பக்தி என்றால் விலை என்ன என்று கேட்பவர்கள் எங்களைப் பார்த்து தேசத் துரோகிகள் என்று கூறுகிற ஒரு காலம் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் தேசத் துரோகி என்று சொல்லியாவது இந்த ஆட்சியைக் கலைத்து விட முடியாதா என்பது தான். நேற்றைக்கு, தம்பி மோகன் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். யார் யாரையெல்லாம் தேசத் துரோகிகளாக ஆக்கி இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அதற்காக இன்றைக்கு அவர்கள் சட்டம் - ஒழுங்கு, அமைதி சீர் குலைவதற்காக எடுத்திருக்கிற முயற்சிகளைப் பற்றியும் இங்கே எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்குப் பேசிய நண்பர் வரதராசன் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அம்மையார் பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் நேற்று முன்தினம் பேசியிருக்கிறார். இப்படிப் பல பேர் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் திரு. ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்தச் சாலை மறியல் போராட்டம் எதற்காக நடைபெறுகிறது என்பதை எல்லோரும் மிக நன்றாக அறிவோம். சாலை மறியல் போராட்டத்திற்கு முதல் நாளோ, மறு நாளோ இந்த ஆட்சி கலைந்து விடும் என்று எதிர்பார்த்து இந்தக் காரியம் இப்போது நடைபெறுகிறது. இதிலே தொண்டர்களைத் தூண்டி விடுவதற்காகச் சென்றிருக்கிற முன்னணித் தலைவர்கள் என்னென்ன பேசினார்கள் என்ற தகவலும் அரசுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது. ஏற்கெனவே கருணாநிதியின் தலையை வெட்ட வேண்டுமென்று கூறிய தலை வெட்டித் தம்பிகள் எல்லாம் என்ன பேசியிருப்பார்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1991 சனவரி 25]

என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. கருணாநிதி ரயி லடியிலிருந்து வெளியே போகக் கூடாது, அங்கேயே பிணமாகி விட வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. பிறந்தவர்கள் ஒரு நாள் பிணமாகத்தான் ஆக வேண்டும். அதுவும் இந்த நாட்டி னுடைய சட்டம் - ஒழுங்கு, அமைதியைக் காப்பாற்ற, தமிழ் மக்களுக்காகப் பாடுபட்டதற்கு, பணியாற்றியதற்கு ஒரு பரி சாக அது கிடைக்குமேயானால் நான் அந்தப் பரிசையும் பெறத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்காக நான் அஞ்சவில்லை. ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி 28 ஆம் நாள் சாலை மறியல், —28 ஆம் நாள் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் 4 கல்யாணமாவது, 10 கல்யாண மாவது இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முக்கியமான திருமண நாள். அந்தத் திருமண நாளில் ஒரு சாலை மறியல் போராட்டத்தை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மறியல் போராட்டத்திற்குப் பிரச்சார நாள் எது தெரியுமா? எம்.ஜி.ஆர். பிறந்த 17 ஆம் தேதி, அன்றைக்குப் பிரச்சாரம் ஆட்சியைக் கலைப்பதற்கு. எம்.ஜி.ஆர். பற்றிப் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு கேடயம் தானே எம்.ஜி.ஆர்.? அந்தப் பெயரை வைத்துக் கொண்டு இந்த ஆட்சியைக் கலைக்க வேண்டுமென்று பேசுங்கள் என்று வெளிப்படையாக அறிக்கை விட்டார்கள்.

அதைப் போலவே 25 ஆம் தேதி இன்றைக்கு. இன்று மொழிப் போர்த் தியாகிகளுக்கு வீர வணக்கம் செலுத்துகின்ற நாள். இந்த நாளில் கூட நீங்கள் சாலை மறியலைப் பற்றித் தான் பேச வேண்டும் என்று அவர்களுடைய சொற்பொழி வாளர்களுக்குத் தாக்கீது, வெளிப்படையான அறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நாம் இவ்வளவையும் சந்திக்கத்தான் போகிறோம். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எவ்வளவு பலாத்காரத்தைத் தூண்டினாலும், எவ்வளவு வன்முறையைத் தூண்டினாலும், தமிழக மக்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள், முன்னணியினர், தோழமைக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த நாட்டில் அமைதியை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் அத்தனை பேரும் அமைதியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு கையும், இன்னொரு கையும் மோதிக் கொண்டால் தான் சத்தம் கேட்கும். இங்கே பார்த்தோம். கடந்த 4, 5 நாட்களாக நடைபெறுகின்ற சம்பவங்களில் ஆளும் கட்சியினர் மிக அமைதியாக இருந்த காரணத்தாலும், தோழமைக் கட்சியினர் மிக அமைதியாக இருந்த காரணத்தாலும், பெரிய அமளிகள் உருவாகாமல் போனதை நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். இது சான்றாக அமைந்து இருக்கிறது. அதைப் போலவே சாலை மறியலில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எவ்வளவு பலாத்காரத்தைத் தூண்டி விட்டாலும்

1991 சனவரி 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொன்னதைப்போல, 10 பஸ், 12 பஸ் ஒரு மாவட்டத்திற்கு எரிக்க வேண்டுமென்று திட்டங்கள் இருந்தாலும் கூட, சட்டம்-ஒழுங்கு, அமைதியைக் காப்பாற்றுவது எப்படி என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துச் செயல்படும் என்ற நம்பிக்கையை உங்களுக்கு எல்லாம் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

14-00 மணி

ஆட்சியைக் கலைக்கலாம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சியைக் கலைக்கலாம் என்று எண்ணினால், அது மக்களுக்கு விடப்படுகின்ற அறைகூவல் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களுடைய சுயமரியாதைக்கு விடப்படுகின்ற சவால் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் என்றால், மக்கள் பார்த்து ஒரு ஆட்சியை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த ஆட்சியைக் கலைப்போம் என்று சொல்வது அந்த மக்களுக்கு எதிராக விடப்படுகின்ற சவால். அந்தச் சவாலை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருப்பார்கள். இப்படிச் சொல்வதால் அந்தக் கிளர்ச்சிகளைப் பொதுமக்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அந்தப் பொருளில் நான் பேசவில்லை. சாலை மறியலைக் காரணங்காட்டி வன்முறையைத் தூண்டுவதற்கு ஒரு துளியும் இடம் தராமல் பொதுமக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகளை எல்லாம் இந்த அரசு செய்யும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, அதற்கான ஒத்துழைப்பை அனைவரும் வழங்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இன்னும் பல விஷயங்களைப் பேச வேண்டும் என்று இருந்தாலும் கூட, அவைகளை எல்லாம் வரவு-செலவுத் திட்ட பொது விவாதத்திலே வைத்துக்கொள்கிறேன் என்று கூறி, நேரம் அதிகமாகி விட்ட காரணத்தால், இந்த அளவில் உங்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, இந்த அளவில் அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறு விளக்கத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், விவசாயத்திற்குப் பம்பு செட்டுகளை உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கு டீசலானது சீரான முறையில் விநியோகம் செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில், நீங்கள் ஏற்கெனவே மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு இலவசமாக அதை வழங்கி இருக்கிறீர்கள். எனவே இவர்களுக்கும் ஏதாவது நிவாரணத்தை அறிவிக்க இயலுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)